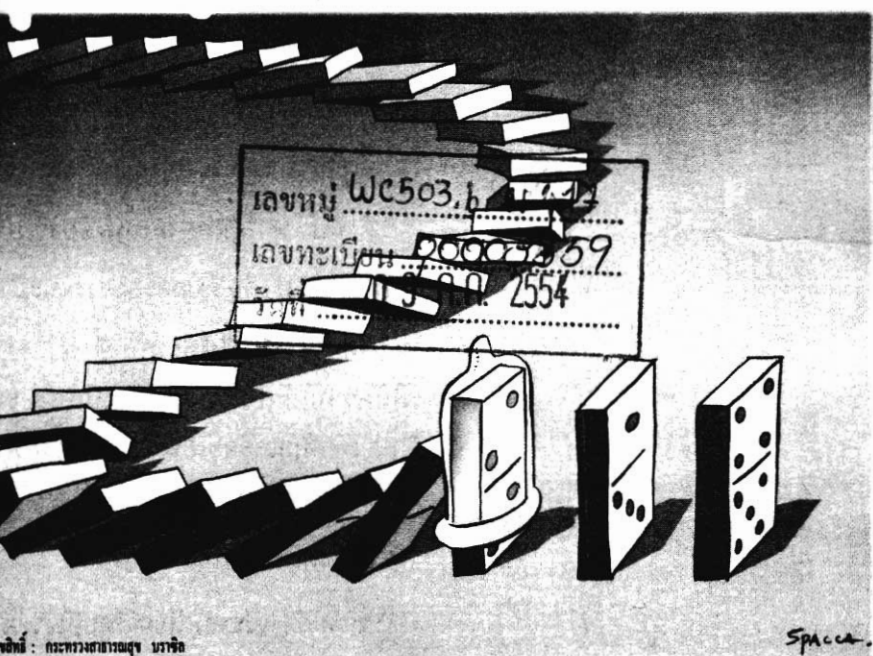

ฮา ให้คิด

ฉบับ การ์ตูน ปี

๖

คนที่ชอบอ่าน.....

“ฮาให้คิด”ฉบับนี้พิมพ์เพิ่มเป็นครั้งที่ 3 แล้ว พิมพ์ใหม่แต่ละครั้งก็ “เรื่องใหม่ ๆ เข้ามา “ฮา”และก็ “ให้คิด”ตลอด

“ฮาให้คิด” ฉบับที่1และ2 เป็นหนังสือการ์ตูนที่ใช้ธรรมรงค์เพื่อให้คนอ่านได้เข้าใจเรื่องเอดส์

แต่ “ฮาให้คิด”ฉบับนี้เป็นฉบับพิเศษ ไม่มีเรื่องเอดส์เพียว ๆ แต่มีเรื่องใหม่ที่ภูมิใจจะนำเสนอและหวังว่าคนอ่านก็จะได้ภูมิใจได้อ่านหลาย ๆ เรื่อง เช่น

แต่น แตน แต็น (เสียงกลองรัว) เป็นฮาให้คิดฉบับ การ์ตูนโป๊(ว) ซึ่งเป็นการดูที่เกี่ยวกับเรื่อง “เพศ”

ทำไมต้องเรื่อง “เพศ” ด้วยละ

ก็เอดส์เป็นผลที่มาจากเรื่อง “เพศ” ไง

ดังนั้น “ฮาให้คิด” ฉบับนี้ ต้องขึ้นป้ายตัวโต ๆ “น” คือ ผู้ปกครองควรแนะนำ

คือ.. แนะนำให้อ่านทันที อัยารอช้าเพื่อความเข้าใจเรื่องเพศที่ถูกต้อง รอบด้าน เท่าทันและอยู่เย็นเป็นสุขในเรื่องเพศแบบนี้....จะพลาดได้ไง

อย่างที่ได้ออกกันแต่แรกว่า

“ฮาให้คิด”เป็นหนังสือการ์ตูนที่ใช้ธรรมรงค์

เพื่อให้คนอ่านได้เข้าใจเรื่องเอตส์

แสดงว่า ยังมีเรื่องที่ “ไม่เข้าใจ” ก็เลยอยากจะให้เข้าใจ

เข้าใจว่า การติดเชื่อเอชไอวี เกิดขึ้นกับเราได้ ถ้าเรามีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้
ถุงยางไม่ว่าจะด้วยสาเหตุอะไรก็แล้วแต่ รัก ไว้ใจ ไม่เคยคิดเรื่องเอตส์ เผลอไป
ไม่ได้เตรียมตัว ฯลฯ สารพัดเหตุผล เอาเป็นว่า ไม่ได้ใช้ถุงยางก็แล้วกัน

ฮันแน่ อ่านมาตรงนี้แล้ว ลองตอบตัวเองหน่อยดิ ว่า “เคยปะ” แบบ “ไม่
ได้ใช้ถุงยางงะ”

ถ้ายัง “ไม่เคย” ก็อย่าพยายาม “เคย” แต่ถ้า “เคยแล้ว” ก็หาทางพยายาม
“อย่าเคยอีก”

เพราะคนที่ติดเชื่อเอชไอวีไปแล้วทั่วโลก ก็เพราะมาจาก “เคยแล้ว” เกือบ
ทั้งนั้น

เวลา “เคยแล้ว” บางคนก็ไม่ว่าตัวเอง “เสี่ยง” ต่อการติดเชื่อฯ ไปเรียบร้อยแล้ว
แบบเนี่ยะ ที่อยากจะให้เข้าใจ

อ่าน “ฮาให้คิด” จบแล้ว เอาให้แฟนอ่าน แฟนอ่านเสร็จแล้ว เอาให้
พี่ ญาติๆ อ่าน พี่ ญาติๆ อ่านเสร็จแล้ว เอาให้เพื่อนสนิทอ่าน เพื่อนสนิท
อ่านเสร็จแล้วเอาให้เพื่อนบ้านอ่าน พุดง่าย ๆ ว่า เอาให้คนที่คุณรู้จักได้อ่าน
ให้มากที่สุด

แต่อย่าลืมกระซิบบอกคนที่คุณยื่น “ฮาให้คิด” ให้อ่านก่อนนะ

“ไม่เคย ก็อย่าเคย ถ้าเคยแล้วก็อย่าเคยอีก เป็นห่วง จีบ จีบ” แค่นี้แหละ
พอเค้าอ่านเสร็จแล้วเค้าก็จะอุทานถึงคุณว่า

“ดี จัง แก”

เฮ้ พลิกอ่านข้างในได้แล้วจ้า

6

Candle In The Rain

รักในวัยเรียนเหมือนดอกไม้ที่ฝนกลางสายฝน

รับได้ - สิบยี่ 53

64

เฟฟ: สีมพันธ์

A Night To Remember

109

พลเลียด...

จุดเริ่มของการดูแลสุขภาพ

มีอะไรไป..

ฉบับ มาร์ตุน 100+!

ตรวจ : ไม่ตรวจ

100

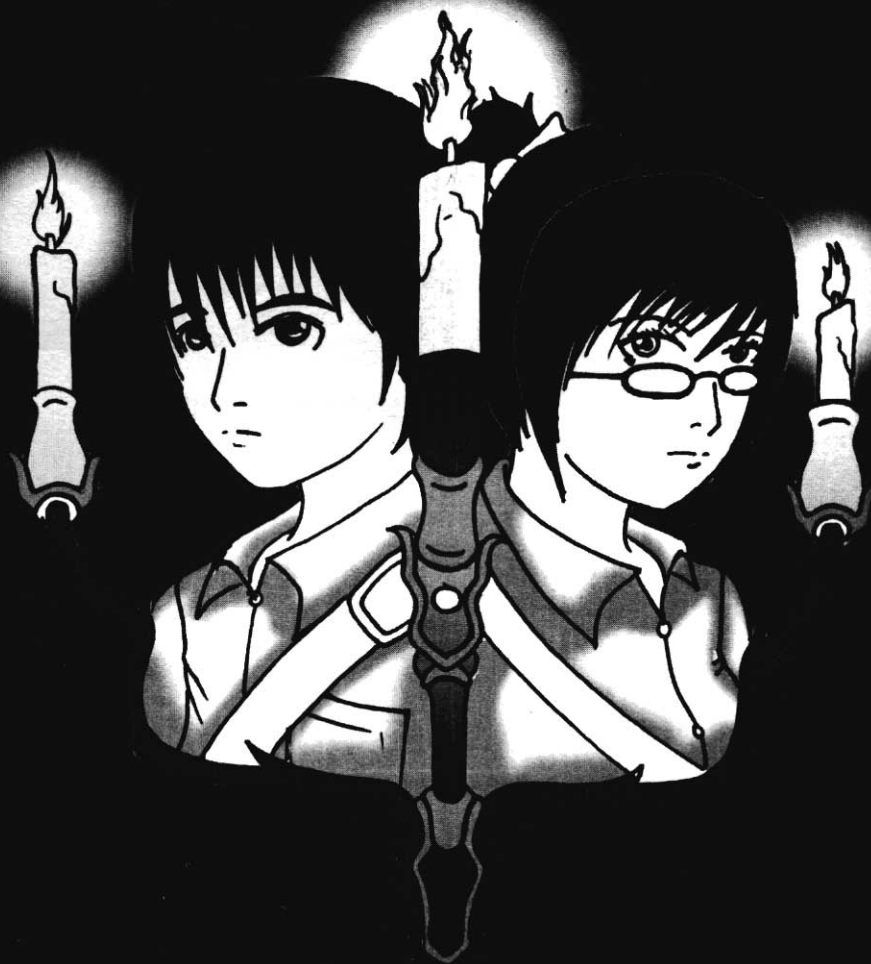
115

เอตส์รักษาได้...ถ้า?

137

Candle In The Rain

กิจกรรม "การประกวดนวัตกรรมสื่อเพศศึกษาเพื่อเยาวชน" เป็นกิจกรรมหนึ่ง
ในโครงการเพศศึกษาเพื่อเยาวชน โดยกระบวนการประกวด เริ่มต้นขึ้นเมื่อกลางปี พ.ศ.
๒๕๕๒ ด้วยความเชื่อมั่นว่า เยาวชนสามารถสื่อสารเรื่องเพศกับคนวัยเดียวกันได้ ด้วยเนื้อหา
และวิธีการที่น่าสนใจ สอดคล้องกับวิถีชีวิตในปัจจุบัน

การ์ตูนเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของผลงานการประกวดนวัตกรรมสื่อเพศศึกษาเพื่อ
เยาวชน ...รัก ใคร่ และเรียนรู้ (Love Lust & Learning) โดยโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ
องค์การแพธ

การ์ตูนเรื่อง Candle in the rain เขียนกลางสายฝน ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย

ด้วยฝีมือเด็กหนุ่ม ๓ คน จากโรงเรียนสวนบุญนิมิตต์ จ.ลำพูน ได้แก่

๑. นายอนันต์ ทับทิมศรี

๒. นายปณอวัศม์ อุบลจิต

๓. นายภูริภาพ บูรณะวิวัฒน์

ที่ปรึกษากันเทคนิค ทรงวิทย์ สักตีกุล

Candle In The Rain

รักในวัยเรียน คล้ายจุดเทียนกลางสายฝน
แต่ฉันไม่สน ขอทางร่มแล้วจุดเทียน

หากมันว่างเปล่าที่พูด เหตุการณ์นี้คงไม่เกิดขึ้น
“ฮันด์” เด็กหนุ่มวัย 17 ปี ผู้ที่ได้ทำ “เทียน”(คนรัก)
ดับท่ามกลางสายฝน เขาจึงพวงพวงมาหา
วิถีทางที่จะทำให้ “เทียน” เล่มนั้น
กลับมามีแสงสว่างดังเดิม

ผมเชื่อว่า
หลายๆ คน
คงเคย
ได้ยินคำนี้

รักในวัยเรียน
คล้ายจุดเทียน
กลางสายฝน

ความหมาย
ของ...

มอง
'ไรวะ...!

คนละ
สายฝนแล้วว้อย

ตูม

เข้าเรื่องกันตอนะครับ
ความหมายของมัน
คงจะบอกกับเราว่า

หากมีความรัก
ในช่วงเวลานี้
คงยากที่
ความปรารถนานั้น
จะสมดังที่หวังเอาไว้

แต่แล้ววัยรุ่น
ก็ได้เติมแต่ง...

คำๆนี้ขึ้นมาใหม่

รักในวัยเรียน
คล้ายจุดเทียน
กลางสายฝน

แต่ฉันไม่สน
ชอกางร่ม
แล้วจุดเทียน

มันไม่ง่าย
อย่างที่คิดกัน
หรอก...

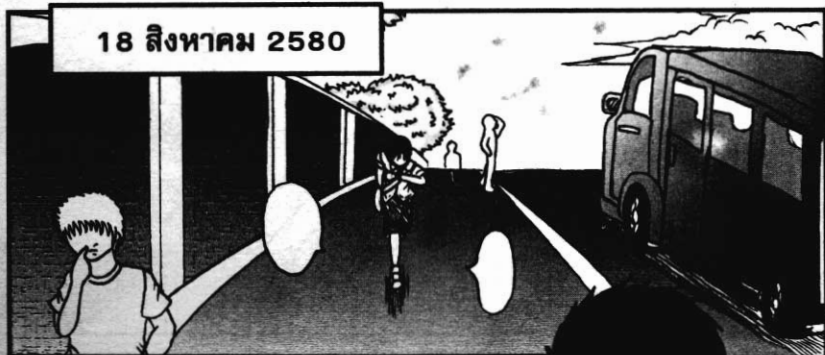

ไม่ว่าจะละอองฝน
หรือสายลม
สิ่งเหล่านี้...

...ก็คืออุปสรรค...
ที่จะทำให้
เทียนเล่มนี้
ดับลง...

18 สิงหาคม 2580

พ่อนะพ่อ!!
ไหนดอกว่า
จะให้ติดรถ
มาด้วยกัน!!

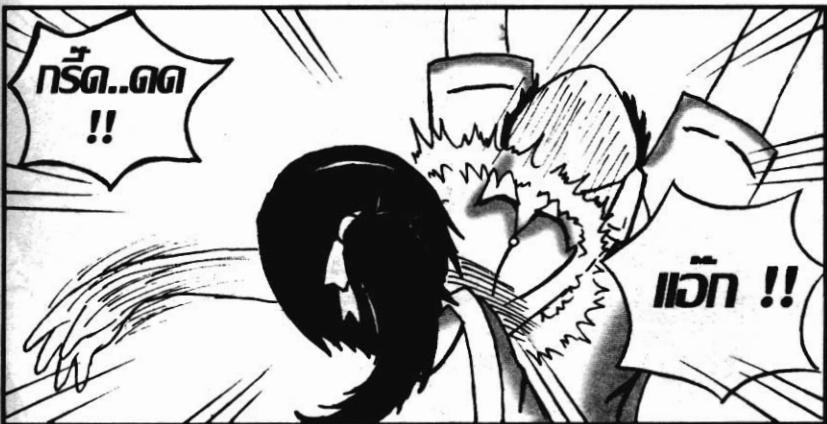
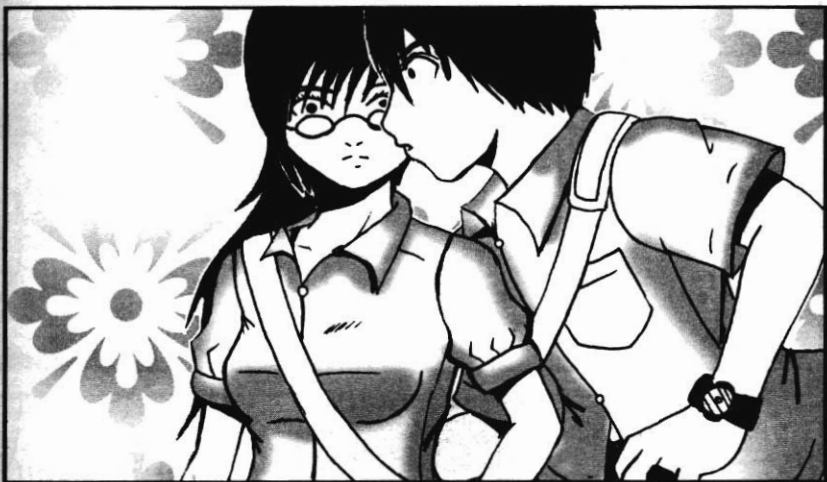
โอ้ย...
ขอให้ทัน
เถอะๆๆ

ถังค์ (17)

หรือ...ดัด

!!

หัว !!

อะไรกัน...อ้าก...

ยังออกอาการชอบอยู่...

โอ๊ย...ไม่ใช่ไรเง...จ้าก!!!

เอาที่ไหนมาพูดกันยะ!!

ต่อจากที่
ผมพูดค้างไว้

ผมบอกว่า
ผมเองก็มี
เทียน ที่ต้องดูแล

ยอม!! ยอมแพ้!!!

เพียงแต่ว่า
เทียน เล่มนั้น

ผมเพิ่งทำมัน
ดับลงไป
เมื่อไม่นานมานี้เอง

A black and white illustration of two young boys. The boy on the left is seen from the side, looking towards the other boy. The boy on the right is facing him, with his hand on the first boy's shoulder.

แล้วเธอ
รู้เรื่องริเปล่า
ตอนที่
ลบบงานแกไป

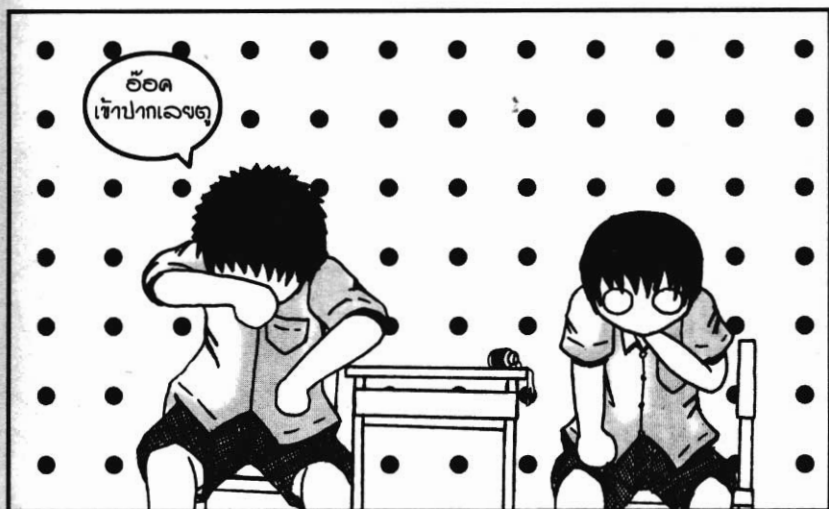
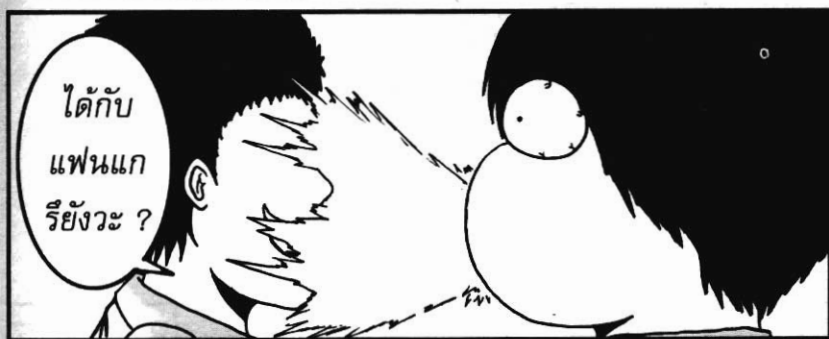
ไม่หรอก
ดูเหมือนว่า
เธอจะพยายาม
เซฟงานให้ฉัน
ด้วยซ้ำไป

A black and white illustration of a young boy looking down with a sad or thoughtful expression.

ฉันเอง...

A large, close-up black and white illustration of a young boy's face, looking directly at the viewer with a serious expression.

...ก็ทำอะไร
โดยที่ไม่คิด
เหมือนกัน

เลิกกันแล้วละครับ

!

อืม แอ่จ้ง

ผมควรทำ
ยังไงดีครับ ?

ก็...ซึ้นอยู่
กับลูกละนะ

ซึ้นอยู่
กับผม?

อยากจะคืนดี...

หรือจะ
ปล่อยเขาไป
...?

ไม่รู้สิครับ

ก็พ่อเคยบอกไปแล้วนี่
ว่าอย่าเพิ่งรีบมีแฟนนะ

สุดท้ายก็มา
นั่งปวดหัวจนได้

พ่อเองก็คบกับแม่
ตอนมัธยมไม่ใช่เหรอครับ?

แกมยังอยู่ด้วยกัน
จนถึงทุกวันนี้ด้วย

ปล่อยให้พี่กับพ่อ
เขาคุยกัน
ตามประสาผู้ชายเถอะลูก

ขอฟังแค่
นิดเดียว
หน้าแม่

ความรักนั้น
ใช้ว่าจะเอาแต่รัก
เพียงอย่างเดียว
.....

สิ่งที่จะทำให้
รักยืนยาวนั้น
ก็มีอยู่หลายอย่าง

ซื่อสัตย์ต่อกัน
ไว้ใจกัน ให้อภัยกัน

ที่สำคัญคือ
ให้เกียรติ
ซึ่งกันและกัน

และเมื่อ..

ฝ่าฟัน
อุปสรรค
ที่เข้ามาขวางกันได้
ล่ะก็ทุก ๆ อย่าง
จะดีขึ้นเอง

ถ้าไม่สงงานนี้
ผมติดอนะครับพ่อ

มีอะไรก็
ปรึกษากันได้นะพี่ตั้งค์
อย่างน้อยก็ยังมี
หนูกับพ่อแม่อู่นะ

คิดว่าพี่
จะทิ้งน้องสาว
แสนน่ารักคนนี้
ได้ลงคอเธอ

แฉฉ

ก็ถ้าพี่
เป็นอะไรไป..
หนูก็แยสิ

เกินไปแล้วมั้ง

มาแข่งวาดรูป
กันดีกว่า...!!

อ้าก!! อ่า่านะ!!
นั่นมันสมุดวาดรูป!

เอาน่าๆ ให้ลืม
ความเจ็บปวดครั้งนี้ไป

หยุดนะ!!
หยุด!!!

28 กันยายน 2580

เฮ้ๆ
มีเรื่องอะไร
ก็บอกมา
จะรีบไปปรีนทำงาน
....

ขอปรึกษา
อะไรหน่อย
ได้ไหม?

เวลามีเรื่อง
ที่ไร...

นายก็วิ่ง
หาฉันทุกที...

แถมปากดีอีกนะ

จ๋าๆ ก็ได้ๆ

งั้น...

ขอฟัง
เรื่องทั้งหมด
เลยได้ไหม ?

อือ

.....
.....
.....

.....

.....

โทษตัวเองอยู่ได้!!

ก็เพราะนาย
เป็นแบบนี้
ไงล่ะ...

ปัญหามันเลย
ไม่หมดสักที
....

แค่เข้าไปขอโทษ
มันก็จบเรื่องแล้ว!!
มัวแต่ทำแบบนี้ล่ะ
มันเสียเวลานายรู้ไหม!!..

ขอบคุณ
นะ...
แก้ว

ไม่...
เป็นไร

บางที....
คนที่ทำให้เรื่อง
มันยุ่งยาก
อาจจะ是我自己..

เดี๋ยวฉัน
จะไปขอโทษ
เขาแล้วละ..

ถ้าหาก
เกิดเรื่องราว
ที่ไม่คาดคิดขึ้น...

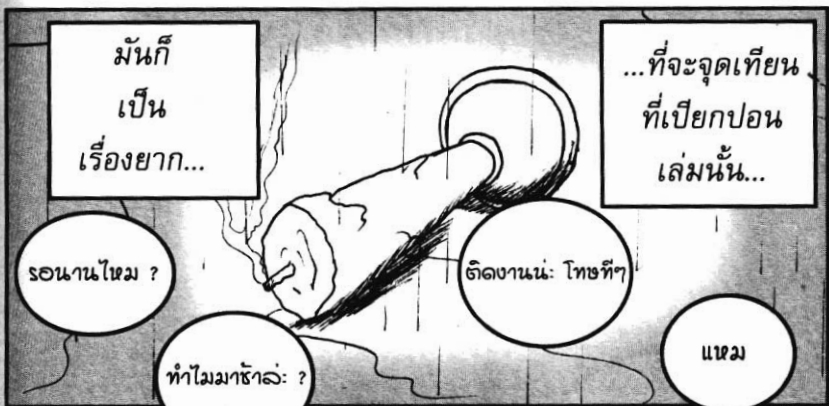

เทียน
ของเรานั้น
...

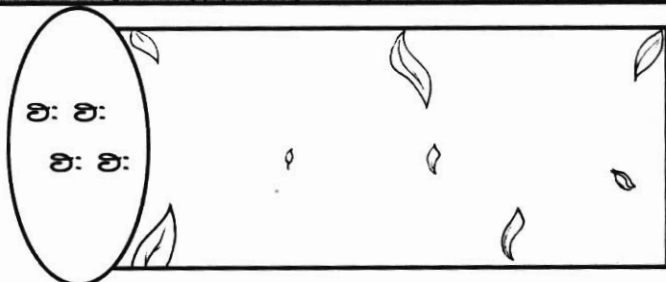
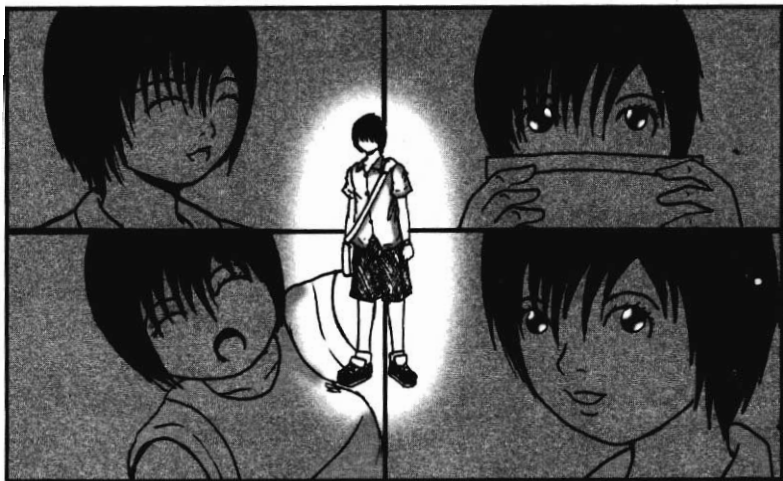
ได้ดับลง
....

...ท่ามกลาง
สายฝน
แล้วละก็
...

ว่าแล้วเขี้ยว
เล่นทำร้ายจิตใจ
ชะขนาดนั้น

...

..ใครที่ไหน
จะยอมคืนดีกัน..

นี่เธอ
ยังไม่กลับอีกเธอ
แก้ว ?

กะว่า
จะมาดู
หน้าบูตๆ
ของนาย
ก่อนกลับนะ

อาจารย์
เกือบปิดห้องแล้ว
รู้ไหม ถ้าส่ง
ไม่ทันล่ะก็
นายได้ติด
0 แน่ๆ

อย่าลืม
ขบใจฉัน
ด้วยล่ะ

นี่มัน..

งานของฉันนี่..
เธอไปเอา
มาจากไหนนะ
แก้ว?

ก็นายบอกว่า
กลัวงานหายเลยส่งไฟล์
งานมาสำรอง
ไว้ที่ฉันไม่ใช่รีไร

คงลืมอีกล่ะสิ
ใช้ไหม
ว่ามีไฟล์สำรอง
ที่ฉันนะ

เรา...
มองข้าม
เธอ...

มองอะไรยะ
เอาไปสิ

มาตลอด
นั่นเทรอ..

แก้ว...
นี่เธอ...

ก็ว่าทำไม
ช่วงนี้พองเอาๆ
ซ่อนขนมไว้เยอะ
ระวังอ้วนนะเธอ

หนอย..
จะไม่กินใช้ไหม

ล้อเล่นๆ
กินครับกิน
หิวจนไส้
จะระเบิดอยู่แล้ว

อึ

เวลา..
จะบอกลูกเอง

ถึงแม้ว่า..
เทียน

แก้ว..

..จะดับ
ไปนับ
10 เล่ม..

หือ?

มีอะไร
เธอ?

ให้ฉัน
เดินกลับ
เป็นเพื่อน
ไหม?

แต่พวกเขา
หรือเธอ
ก็พร้อมที่จะ

จุดเทียน
เล่มใหม่ขึ้นมา..

อะไรกัน..
เพิ่งรู้จะเสีย
ว่านาย..

?

..ก็มีมุมน่ารัก
อย่างคนอื่น
เขาเหมือนกัน..

พูดเล่น
ใช้ไหมเนีย

...

ไปกันรึยัง ?

แล้วพร้อม
ที่จะนำแสงสว่าง
อันน้อยนิดนั้น
ฝ่าฟันอุปสรรค..

..ที่รออยู่ข้างหน้า
อย่างมุ่งมั่น
และไม่ท้อทวัน
นั้นก็เพราะว่า..

รออะไรอยู่ละ

วัยรุ่น
กับ
ความรัก..

..มันเป็น
ของคู่กัน..

..กะแล้วว่า
ต้องลงเอย
กันแบบนี้..

เอะใจ
ตั้งแต่ Shot
ทอมแก้ม
แล้วล่ะนะ..

รับได้ - เสียใจ

ครูเด๋วเป็นครูสอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง.....

วันหนึ่งได้สอนนักเรียนหัวข้อ "เพศศึกษา" โดยได้สอนให้นักเรียนเห็นถึงประโยชน์ของถุงยางอนามัยว่า ป้องกันเอดส์และการตั้งครรภ์ได้ แต่เมื่อลูกศิษย์คนหนึ่งเกิดขอร้องจากเขาขึ้น ครูเด๋วก็รู้สึกตะขิดตะขวงใจ จนไม่กล้าที่จะให้ แต่เมื่อเห็นลูกศิษย์มีโอกาสเสี่ยง ครูเด๋วเลยเป็นผู้หยิบยื่นถุงยางให้แก่ลูกศิษย์เสียเอง...

สวัสดีทุกคน

ทั้งหมด...ทำความเคารพ...!

จากนั้นก็เริ่มพูดเข้าสู่เนื้อหาที่จะสอนวันนี้
ครั้งที่แล้วครูพูดค้างเรื่องถุงยางอนามัย
ที่ช่วยในเรื่องการ
ตั้งครรภ์เมื่อไม่
พร้อม

วันนี้ต่อ

มันยังมีคุณสมบัติในการป้องกันโรค
ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ด้วย

เช่น !

ป้องกันการติดเอดส์
ด้วยวิธีใหม่ครับ

นายบอยหัวเราะเพราะเขาแกล้งถาม
กวนประสาทไปอย่างนั้นเอง

แล้วเอดส์ติดต่อทางเพศสัมพันธ์
หรือเปล่าล่ะ!..นายบอย

ครับ!

ก็ย!

ไอ้บอยแจ๋วครู

ครูเดี๋ยวเอาถุงยางออกมาแล้วส่ง
ให้เด็กๆ ผลัดกันเอาไปดู

พร้อมทั้งสอนถึงวิธีใช้ เพื่อสร้างความคุ้นเคย นายบอยดูสนุกสนานกว่าเพื่อน

บางคืนนะ

ว้าว!

ซัดได้ด้วย

เมื่อหมดชั่วโมงเรียนครูเดี๋ยวจึงเก็บถุงยางคืนและปล่อยนักเรียนกลับบ้าน นักเรียนส่วนใหญ
 ต่างทยอยกันกลับ ยกเว้นนายบอยที่เดินตรงมาหาเขา ครูเดี๋ยวสงสัยเพราะปกตินายบอยจะเป็นนักเรี
 คนแรกที่ออกจากห้องเรียนแทบจะทันทีที่หมดชั่วโมง

นายบอยพูดอย่างไม่อ้อมค้อมจนครูเดี๋ยวตกใจ

ผมอยากขอถุงยางจาก
 อาจารย์ ครับ!

หา...จะเอาไปทำอะไร

ครูเดี๋ยวอยากคบปากตัวเอง
 ใครจะเอาถุงยางไปซั๊กห้าล่ะ!

อ้อฮอ!

ถ้าไม่ให้ก็ไม่เป็นไร ผมกลับล่ะครับ

ครูเดี๋ยวได้แต่งงานายบอยนี้ยังไง
 อายุแค่นี้จะมีเพศสัมพันธ์แล้วหรือ

หน้อยแน่

เจ้านี่!

คืนนี้ครูเด๋วมีนัดเลี้ยงรุ่นกับเพื่อนๆ สมัยเรียนมหาวิทยาลัย เมื่อเลิกงานเลี้ยง
ครูเด๋วก็ชวนเพื่อนสองสามคน ไปเที่ยวค่อที่สถานบันเทิงแห่งหนึ่ง

ครูเดีวสังเกตเห็นเด็กวัยรุ่นซึ่งหน้าตาคล้ายนายบอยนักเรียนของเขา

กำลังเต้นอยู่กลางฟลอร์กับเพื่อนๆ
ทั้งหญิงและชายวัยเดียวกันอย่างเมามัน

ครูเดีวสงสัยเพราะแสงไฟหลากสี
วูบวาบทำให้สังเกตยากขึ้น

ใช่หรือเปล่า

พอจะลุกขึ้นไปดูใกล้ๆ เด็กกลุ่มนั้น
ก็หายไปกับความมืดเสียแล้ว

ไปไหนแล้ว

เพื่อนถามเมื่อเห็นครูเดียวทำท่าจะลุกขึ้น

จะไปไหนวะ

โทรศัพท์เหรอ!

เมื่อก็กลับคล้ายคลับคลา
เหมือนเห็นลูกศิษย์วะ!

แล้วยังไง

แถมจะทำหน้าที่ครู
ถึงในคลับเลยเหรอ!

เพื่อนเขาแซว ครูเดียวจึงนั่งลง
ด้วยความกังวล...

หากนายบอยคิดโรคหรือ
ทำสาวห้องขึ้นมา

ถ้าเด็กคนนั้นไม่ใช่ นายบอยก็แล้วไป
แต่ถ้าใช่ล่ะพวกเขาจะไปไหนกันต่อ
ไปทำอะไรกัน มีเด็กผู้หญิงด้วย ดูเมาๆ
กันทุกคน หากเกิดอะไรขึ้นมา เด็กพวกนั้น
จะทำอย่างไรกัน คิดแล้วอยากเขกหัว
ตัวเองที่ไม่ได้ให้ถุงยางอนามัยนายบอย

โอย! เรา
คงต้องโทษตัว
เองแน่นอน

วันต่อมาหลังจากพักกลางวันแล้ว
ครูเดียวเรียกนายบอยมาพบที่ห้องพักครู

ขาอาจารย์

ช่วยตามนายบอยมา
พบครูหน่อย

พักเดียวนายบอยก็มาพบด้วยอาการ
งงๆ จะว่าไม่ได้ส่งงานก็ไม่ใช่

อาจารย์เรียกผม

ใช่! นังติ
ครูมีเรื่องจะคุยด้วย

นายบอยนั่งลง แวดตามีแต่เครื่องหมาย
คำถามไม่รู้ครูเดียวจะพูดอะไรกับเขา

ครูเดียวล้วงกระเป๋าทางเกงของเขา...

อะไรครับ!

หยิบถุงยางอนามัยหลายชิ้นส่งให้นายบอย

เอาเลยสิ...เมื่อวันก่อน
เธอขอครูไม่ใช่เหรอ

นายบอยกลับปฏิเสธ

ไม่เป็นไรครับ ผมไม่ขอ
ได้แล้ว

ยังทำให้ครูเดียวใจหล่นไปอยู่ที่ตาตุ่ม นายบอย
คงมีอะไรกับสาวไปแล้วเมื่อคืนนี้

ไม่เอา

แต่ผมไม่จำเป็นต้องใช้แล้วครับ

จริงครับ

ถึงคราวที่แล้วไม่ได้ใช้...แต่ว่า
ครั้งต่อไปเธอควรจะใช้นะ

ครูเดียวพยายามหว่านล้อม

ถึงผู้หญิงจะเป็นเพื่อนเธอ ไม่ควรมั่นใจ
ว่าจะไม่คิดเชื่อ แล้วเรื่องท้องอีกล่ะ

ผมทราบครับเรื่องประโยชน์ของถุงยาง
แต่ที่ผมบอกว่าไม่จำเป็นต้องใช้แล้ว

เพราะ

ที่แรกผมจะซื้อถุงยางไปให้พี่สาวทำ
รายงานแต่ตอนนี้เขาเปลี่ยนหัวข้อทำ
เรื่องยาคุมกำเนิดแทน

ครูเดี๋ยวจ้อย รู้สึกว่าหน้าแตก คิดที่ไม่ได้พูดว่า
เห็นบอยที่ผับไม่จิ้นคงอายุกว่านี้แน่ๆ

ผมก็เลยไม่ต้องซื้อถุงยาง
ให้พี่สาว

อ้อ!

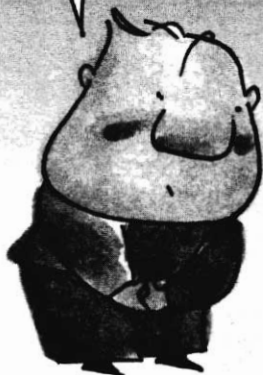
แต่เมื่ออาจารย์ให้ผม ผมก็จะเอาไปฝาก
เพื่อนแถวบ้าน พวกมันที่เขี้ยวบ่อ ดึงค์
ไม่ค่อยมีผมจะเอาถุงยางไปฝากมัน

เออติแล้ว

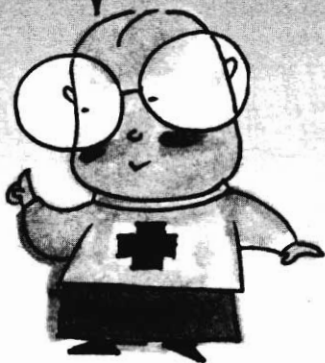
ครูเดี๋ยวดอนหายใจเพราะเด็กชายเมื่อคืนนี้ไม่ใช่ลูกศิษย์ แต่เด็กกลุ่มนั้นพกถุงยางหรือเปล่านะ

สาธุ...ขอให้เด็กพวกนั้นพก
ถุงยางทีเถอะ

คุณอนมีเชื้อเอชไอวี
ผมมีโอกาสติด
ไหมครับ

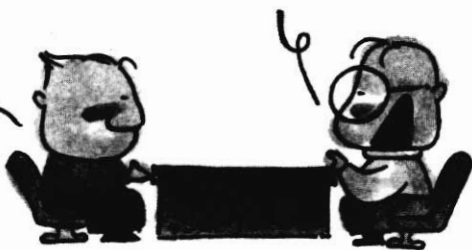

คุณมีโอกาตเสี่ยงต่อการ
รับเชื้อเอชไอวีครับ
หากไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย

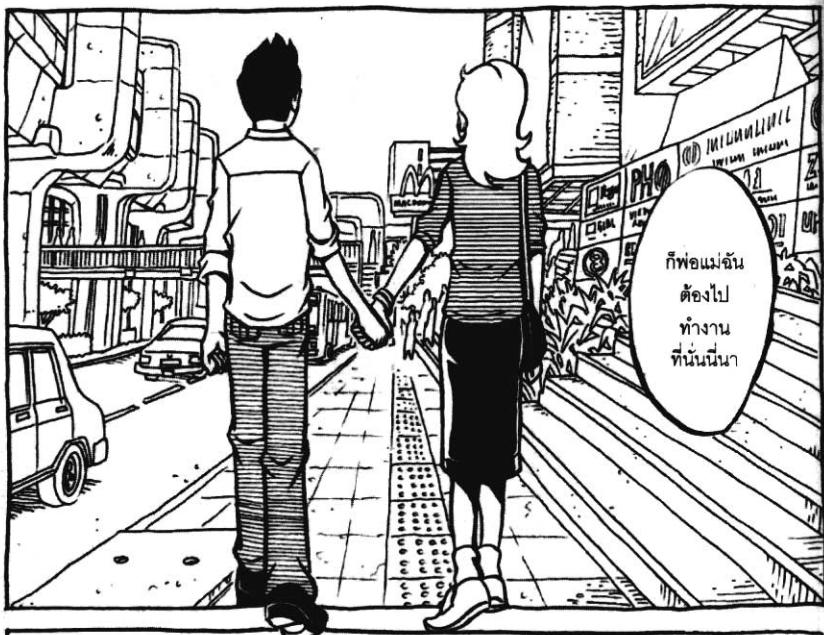
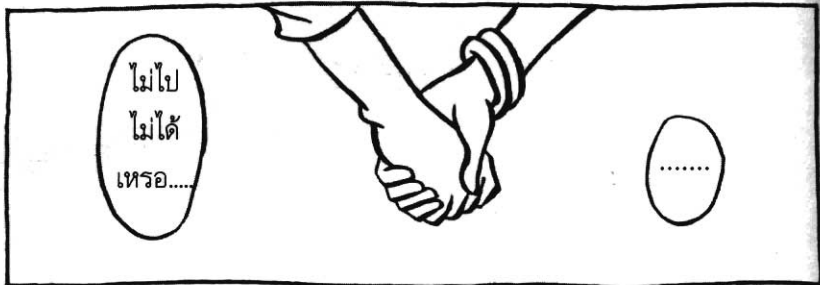

ดังนั้นใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งดีกว่าครับ
ถ้าคุณไม่มั่นใจว่าคุณอนมีเชื้อหรือเปล่า
เพราะถุงยางอนามัยป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้

ครับ

Sam

เพศ: สัมพันธ์ เกิดจากโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ เห็นว่าการ์ตูนสามารถเป็นช่องทางการเรียนรู้เรื่องเพศได้ โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีคำข้อยกเว้นว่า "ลามก" เสมอไป และเรื่องเพศไม่ควรเป็นเรื่องที่ห้ามถามหรือรอให้ถึงเวลาที่รู้เอง ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากนักเขียนการ์ตูนมืออาชีพ เพื่อสร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้เพศศึกษาในรูปแบบที่ "โดนใจ" เขาชน และเชื่อมั่นว่าการ์ตูนสามารถสร้างสรรค์ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคนในสังคมได้

คืนสุดท้าย...

ฉันอยากให้เราอยู่ด้วยกัน..

หะ...

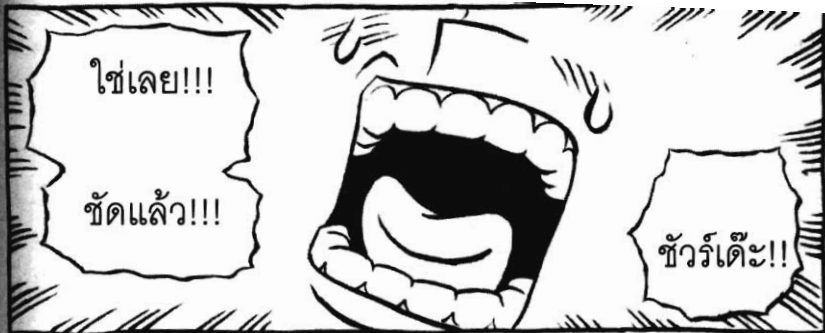
ฮา!!

ฉันจะรอ
ที่คอนโดฯ
นะ...

คะ... คืน
สุดท้าย...

ด้วยกัน!!!

เทศ : สัมพันธ์

A-NIGHT TO REMEMBER

เรื่องและภาพ : ทรงวิทย์ ลีศักดิ์กุล

แล้วมานั่งเป็น
อาแปะ
ตายด้านอยู่ได้
ไงวะ!!!

อา..

มันต้องคึกคัก
ตื่นเต้น ตูมตาม
หน่อยสิโว้ย!!

เด็กหกปาก
แล้วเขาทำลงโซ่ข่วน...

โหะทีเห...
มันสั้นมากไปหน่อย

ความรักของหนุ่มสาวนะ
เมื่อมาถึงจุดๆหนึ่ง
จะมามัวจูงมือ
เกี่ยวก้อยกันได้ไง..
มันต้อง
"พัฒนาความสัมพันธ์"!!

แล้วนี่ฝ่ายหญิง
อุดส่านเปิดโอกาสให้
ขนาดนั้นแล้ว..
ในฐานะผู้ชาย
นี่คือสิ่งที่แก
"ต้อง"ทำไม่ใช่
เพื่อตัวแกแต่
เพื่อตัวเธอด้วย!!

ไอ้ นั่น ก็ หมายถึง “ดูอย่าง” ไงล่ะโว้ย ...!!!

ยาคุม
ขย่ม
หัวใจ
...!!!

สยบ
ตูป
ปอง
!!!

ยาคุม...

ขย่ม..หัวใจ

ยาคุมมีทั้งแบบ 21 เม็ด

และแบบ 28 เม็ด จริงๆ

ไม่ต่างกับแบบ 21 แต่มีไว้ให้

กินต่อเนื่องกันลิ้ม...การกินยาให้กินเม็ดแรก

ภายในห้าวันของการมีประจำเดือน

และกินทุกวันจนหมด

แผงต่อไปแบบ 21

ให้เว้นไป 7 วันแล้ว

เริ่มแผงใหม่

แบบ 28 เม็ด

ให้กินแผงใหม่

ต่อไปได้เลย....

ถ้าลืมกิน 1 วัน ให้กิน 2 เม็ด

ในวันต่อไป

ถ้าลืม 2 วัน ให้กิน 2 เม็ด

ในวันที่ 3 และ 2 เม็ดในวันที่ 4

ถ้าลืมเกิน 2 วัน

ให้เลิกกินแผงนั้นไปเลย

ส่วนไอ้ยาคุมฉุกเฉินต้องกินเม็ดแรก

ภายใน 72 ชั่วโมงหลังปฏิบัติการเสร็จ

ส่วนเม็ดที่สองห่างจากเม็ดแรก 12 ชั่วโมง

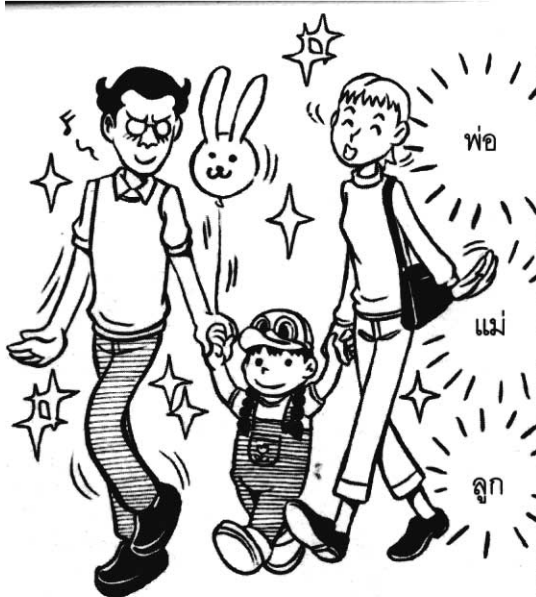

ยาคุมฉุกเฉิน

ถึงกินถูกวิธีก็คุมได้ 85%

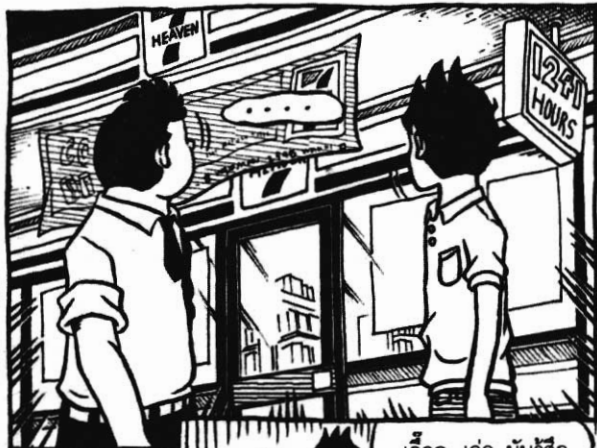

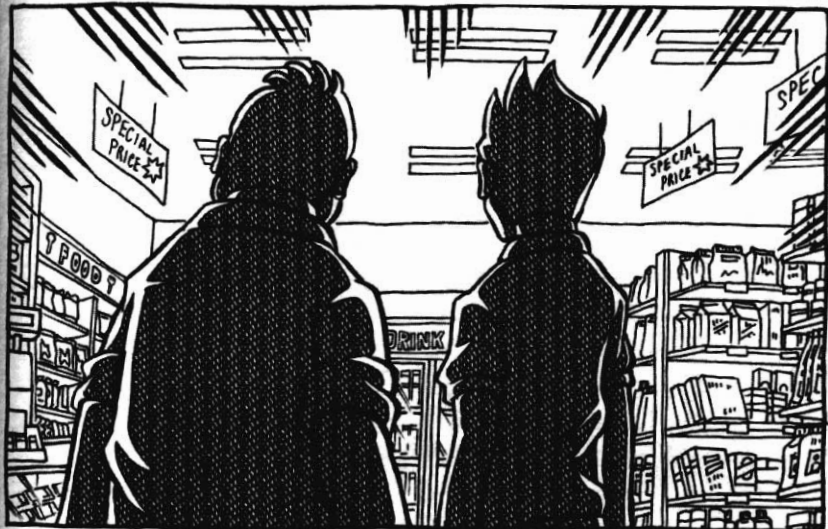

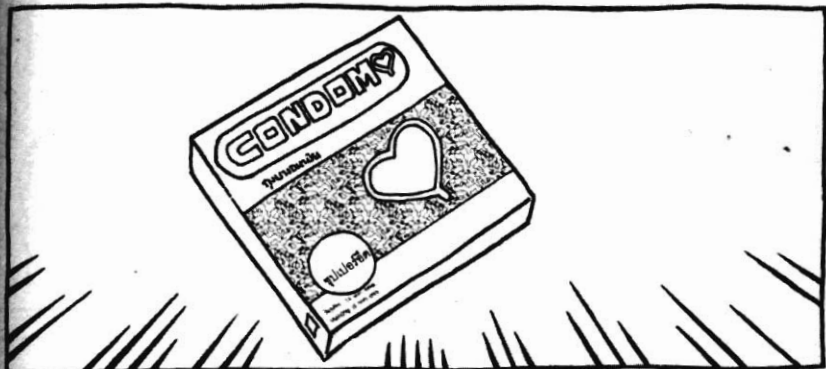

....

อะ..เอ๋อ
นี่ฉันเองนะ

เออคือว่า...

เรื่อง
คืนนี้.

ไม่ว่า
อะไร
จะเกิดขึ้น

ขอให้
เธอรู้
ว่า...

๕

ฉัน
รัก
เธอ

คืนนี้ภารกิจของเพื่อนอ้วน
ไม่ใช่มาเสียเวลากับพวกแก...!!!

อยากมีเรื่องมาเจอกับฉันนี่

กะแก..อย่ามาขวาง
เพื่อนฉัน

คืนสำคัญที่สุด
ของเพื่อนครั้งนี้

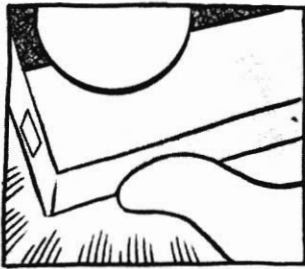

ตรวจ...

ไม่ตรวจ

ชด พนักงานบริษัทกังวลว่าตัวเองจะติดเชื้อ เพราะไปมีพฤติกรรมเสี่ยงมา แต่ก็ยังลังเลที่จะตรวจเลือด จนเมื่อเขาเห็นโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ เรื่อง “การตรวจเลือดโดยสมัครใจ” เขาสนใจ และเข้าไปขอคำปรึกษา ในที่สุดก็ได้คำตอบ ให้ตัวเองว่าเขาจะตรวจหรือไม่ตรวจเลือดดี

ชล ชายหนุ่มวัยยี่สิบหก นอนพลิกไปพลิกมาบนเตียง
อย่างกระสับกระส่าย อารมณ์อย่างนี้เขาเป็นมาเกือบหนึ่งเดือนแล้ว

ไม่น่าเลยดู
ถ้าคืนนั้นไม่ประมาท
คงไม่ต้องมานอน
กุดมใจอย่างนี้

ชลถอนหายใจ
เลือกใหญ่ก่อน
พลิกตัวอีกครั้ง

กรี๊ด
ไว๊

กรี๊ด

ก็จะไม่ให้กรี๊ดได้
อย่างไร ในเมื่อหนึ่ง
เดือนก่อน เขาได้ไปมี
เพศสัมพันธ์กับผู้หญิง
คนหนึ่งเพิ่งรู้จักกัน
เพียงไม่กี่ชั่วโมงจาก
การไปเที่ยวที่คืนแห่งหนึ่ง

หลังจากพูดคุยกัน
ถูกคอลงท้ายก็มี
เพศสัมพันธ์กัน แกรม
ยังเป็นเพศสัมพันธ์
แบบไม่ได้ป้องกัน
เสียด้วย...

เฮ้ย! ชล อยู่ไหมวะ
กูซัดนะโว้ย
เปิดประตูหน่อย

วุ่นวายกับชีวิต
กูจริง...

ชลเอาผ้าห่ม
คลุมโปง
แล้วเอามือ
ปิดหู

แต่ซัดก็อึ้งเคาะประตูอยู่นั้นแหละ
ชลทนไม่ไหวเลยลุกไปเปิด

กูจะมาชวนมึง
ไปเที่ยว เห็นเอา
แต่เก็บตัว

อยู่แต่ในห้อง
กลัวมึงจะเจตนา
เดี๋ยววันนี้กูเลี้ยงเอง

มีอะไรจะถึงมา
เคาะประตูปึงๆ
อย่างนี้

ไม่ไปโว้ย

ชลปฏิเสธพลาง
บอกไม้บอกมือ
ไล่ขับให้กลับไป

ไปได้แล้ว
จะนอน

อะไรวะ
นอนทั้งวันไม่ยอมออกไป
เห็นเดือนเห็นตะวัน
บ้างหรือไง

เออ!
พรุ้งนี่ตอนพัก
กลางวัน

กูขอแรงมึง
ช่วยติดโปสเตอร์
หน้าห้องนะหัวหน้า
แผนกกูเขา
ไปอบรม

แล้วก็ได้รับ
แจกมาเลยใช้ให้
กูเอาไปติดทุกชั้น
ของออฟฟิศ

เออๆ
จะไปได้หรือยัง
กูจะนอน

เออ ไปก็ได้
แล้วพรุ้งนี่
อย่าลืมล่ะ

ชลรีบปิดประตู

แล้วก็เดินกลับไปนอน
บนเตียงเหมือนเดิม

วันรุ่งขึ้น

ชัยชอบไปสเตอร์ลงมหาซังซึ่งทำงานอยู่คนละชั้นกับเขา ชลเห็นชัยก็เน่กขึ้นได้ว่าเขารับปากไว้ว่าจะช่วยชัยติดไปสเตอร์

ไปกินเลยคิดจากชั้นบนสุดก่อนแล้วกัน จะได้ออกไปกินข้าว

ด้วยกัน มื้อนี้กูเลี้ยงตอบแทนที่มึงช่วยกูติดไปสเตอร์

เมื่อถึงที่หมายชัยก็คลี่ไปสเตอร์ที่มีวนอยู่ส่งให้ชลช่วยติด ชลรับไปสเตอร์ไปติด โดยไม่ได้ดูว่าเป็นไปสเตอร์ประจำสัมพันธ์เรื่องใดจนเมื่อคิดแผ่นแรกเสร็จนั่นแหละ ชลถึงได้อ่านไปสเตอร์แผ่นนั้นอย่างจริงจัง

จริงจริงนะมึง

รู้ไหม? วิชชีที่สำคัยกับทุกคน

วิชชีที่อะไรอะ

วิชชีที่ คือการตรวจเลือกโดยสมัครใจ

ที่ไม่ใช่จบแค่ผลเลือกตั้งหรือบวกแต่เป็นจุดเริ่มต้นของการดูแลตัวเอง

เฮ้ย! อ่านอยู่นั่นแหละ รีบๆ ไปติดที่ชั้นอื่น ต่อเถอะจะได้ไปกินข้าว กูเริ่มหิวแล้ว

เฮ้! เาไป เอกกลับ ไปอ่านให้หน้าใจเลขนะมึง กูให้ แต่ตอนนี้มึงช่วยรีบติดไปสเตอร์ให้กูก่อนได้ไหม กูหิวข้าว

เออ ขอบใจ

ชลรับไปสเตอร์มาเก็บไว้แล้วก็รีบช่วยชัยติดไปสเตอร์ต่อจนเสร็จ

ขารคมนตรีของชด

ชดนั่งดูโปสเตอร์ที่ได้มา
จากชัย อ่านแล้วอ่านอีก

คิดแล้วคิดเล่าในโปสเตอร์
ให้ที่อยู่ติดต่อนานบริการให้
คำปรึกษาเรื่องการตรวจเลือด
โดยสมัครใจ...

หรือว่า
จะลองโทร
ไปดี

ชดปรึกษากับตัวเอง
พลางถอนใจ

นอนเอามือกำหน้าผากคิดไปสารพัดถ้า
ตรวจแล้วผลเลือดเป็นลบก็โชคดีไปถ้าผลมัน
เกิดเป็นบวกล่ะเขาเองก็ยังไม่แน่ใจว่าจะ
ทำใจรับกับผลที่จะออกมาได้มากน้อยแค่ไหน

แต่เขาบอกว่า
เป็นการตรวจเลือด
โดยสมัครใจ

ถ้าไม่สมัครใจก็ไม่ต้อง
ตรวจน่ะ เขาก็ยังมี
วิธีการดูแลตัวเองให้คนที่
ไม่ตรวจเลือดอยู่หรอก

ชดถามเองตอบเอง
แล้วก็ตัดสินใจว่าจะ
ไม่โทรศัพท์ แต่พรุ่งนี้
เขาจะไปขอรับคำ
ปรึกษาถึงที่เลย
ทีเดียว

วันต่อมา

สวีสวีคะ
มีอะไรให้ช่วย
หรือเปล่าคะ

ครับ คือผม
อยากทราบ
ข้อมูลเรื่อง
การตรวจ
เลือดโดย
สมัครใจ มัน
เป็นยังไงหรือ
ครับ

ไม่ค่อย
อินมาก
เลย

อ้อ เรื่องวีซีซีทีหรือคะ
เชิญคะ เชิญนั่งก่อน

วีซีซีซี ?

ชลหยุดขึ้นอย่างเร็ว ราชอาณาจักร
ที่ให้บริการปรึกษาก่อนและหลังการตรวจ
เลือด แวะหนึ่งเขาจะหันหลังกลับ แต่พอคิด
ว่าไหนๆ ก็ตัดสินใจแล้วลองเข้าไปปรึกษา
เผื่อว่าจะได้ข้อมูลที่ประโชชน์

คะ วีซีซีซี

ย่อมาจาก
Voluntary Confidential
Counseling and Testing
หรือพูดง่ายๆ ก็คือ

การตรวจเลือด
โดยสมัครใจ ถือ
เป็นเรื่องใหม่สำหรับ
การรณรงค์เรื่องเอดส์
แต่ก็นับว่าเป็นเรื่อง
ที่สำคัญทีเดียว

สำคัญยังไง
หรือครับ

หัวใจของเสียงตัวเอง เมื่อสามารถเรื่องวิเศษที่ประเมินได้ว่าตัวเองได้ถือการให้คนไปมีพฤติกรรมเสียงมาหรือไม่

ก็จะนำไปสู่การตัดสินใจว่าจะตรวจหรือไม่ตรวจเลือดดี แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับการบริการให้คำปรึกษาได้รับข้อมูลรอบด้านก่อนที่จะตัดสินใจตรวจหรือไม่ตรวจ

ถ้าตรวจแล้วรู้ว่าตัวเองติดเชื้อ กำลังใจจะไม่ถดถอยหรือครับ

อาจจะบ้างค่ะ แต่ถ้ารู้ผลเลือดเร็วเราก็สามารถจัดการเรื่องดูแลสุขภาพได้อย่างทันท่วงที ในกรณีที่ตรวจแล้วพบว่าผลเลือดเป็นลบเราก็ได้ประเมินความเสี่ยงของตัวเองและจะได้ป้องกันการติดเชื้อ

ประเมินความเสี่ยงของตัวเองยังไงหรือครับ

การประเมินความเสี่ยงคือ การทบทวนว่าตัวเองได้ไปมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการรับเชื้อเอชไอวีหรือไม่ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยและการใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่น

ถ้าอย่างนั้นเราก็มีพฤติกรรมเสี่ยง

แล้วถ้าหากผมตัดสินใจตรวจเลือดล่ะครับ ผมจำเป็นจะต้องรู้อะไรบ้าง

ชลบอกกับตัวเองอย่างหน้าตาเศร้าสร้อยก่อนถามเจ้าหน้าที่ที่ว่า

มีผู้สองสามเรื่องที่คุณควรทราบก่อนตัดสินใจค่ะ

เรื่องแรกก็ต้องเตรียม
ความพร้อมด้านจิตใจ ต้อง
ถามตัวเองว่าจะรับกับผลเลือด
ที่ออกมาไม่ว่าจะเป็นบวกหรือลบ
ได้มากน้อยแค่ไหน

ถ้าสภาพจิตใจพร้อมแล้ว
ก็ต้องแน่ใจว่าพฤติกรรม
เสี่ยงครั้งสุดท้ายนั้นเกิด
ขึ้นได้สามเดือน
หรือยัง

เพราะถ้ายังไม่ครบสามเดือน
ก็จะตรวจหาเชื้อเอชไอวีไม่เจอ
แล้วก็ต้องมั่นใจว่าในระหว่าง
สามเดือนนั้น ไม่ไปมีพฤติกรรม
เสี่ยงมาอีกไม่อย่างนั้นผลตรวจ
เลือดก็จะเชื่อถือไม่ได้

และเรื่องสุดท้ายคือข้อมูล
ในการดูแลสุขภาพไม่ว่า
ผลเลือดจะเป็นบวก
หรือลบ

ผลเลือดเป็นบวกแล้วต้องดูแล
สุขภาพผมพอเข้าใจแต่ถ้าผล
ออกมาเป็นลบจำเป็นต้อง
ดูแลสุขภาพด้วย
หรือครับ

จำเป็นค่ะ ถ้าคุณอยากให้ผลเลือดคุณเป็นลบ
ตลอดไปคุณก็ต้องหาวิธีป้องกัน ไม่ให้ผล
เลือดเป็นบวกซ้ำให้ดูอย่างทุกครั้ง
ที่มีเพศสัมพันธ์และ ไม่ใช้เข็ม
ฉีดยาร่วมกับผู้อื่น

ขอบคุณ
มากครับ

ไม่เป็นไรค่ะ แต่
อย่าลืมนะค่ะว่าทั้งหมด
ขึ้นอยู่กับความ
สมัครใจของคุณ

ชลพยักหน้าอย่างเข้าใจยังมีเวลาอีกสองเดือนในการ
ตัดสินใจว่าเขาจะตรวจหรือไม่ตรวจเลือดดี สองเดือน
แห่งการถามใจตัวเองว่า "พร้อม" หรือ "ไม่พร้อม"
ที่จะรู้ผลเลือด

ผลเลือด...

จุดเริ่มของการดูแลสุขภาพ

หลายครั้งที่คนเรามักจะกังวลว่าเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีเพราะไปกินข้าว เล่นกีฬา ใช้ห้องน้ำร่วมกับผู้ติดเชื้อ จนทำให้ไปตรวจเลือดหาการติดเชื้อเอชไอวีเพื่อคลายความกังวล

อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงข้างต้นไม่ใช่ความเสี่ยงจริงที่จะทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้ ข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุขระบุว่า กว่า ๘๐% ของผู้ติดเชื้อ ติดเชื้อเอชไอวีจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกัน ในขณะที่ผู้ติดเชื้อจำนวนหนึ่งก็ยังไม่ทราบว่าตัวเองติดเชื้อแล้ว ทั้งนี้เพราะประเมินความเสี่ยงต่อการติดเชื้อของตัวเองผิดพลาด

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?

เวลาเราจะมีเซ็กส์กับใครสักคน ก็เลือกแล้วเลือกอีกว่าต้องดูดี สวย หล่อ หรือเป็นคนที่มีรู้จัก คบกันมานาน ไว้ใจได้ว่าปลอดภัย ไม่น่าจะนำโรคมารั้เรา

บางครั้ง เป็นกรณีของสามีภรรยาที่อยู่ด้วยกันมานาน และเชื่อใจว่าต่างฝ่ายต่างก็มีเซ็กส์กับเราคนเดียว โดยไม่ได้สื่อสารหรือไม่กล้าสื่อสารกันว่า แต่ละฝ่าย

เคยมีประวัติทางเพศอย่างไรกันมาบ้าง ซึ่งส่งผลให้ประเมินความเสี่ยงต่อการติดเชื้อของตัวเองผิดพลาดไปด้วย

ดังนั้น การสื่อสารเรื่องเพศกับคู่อิงเป็นเรื่องจำเป็นและเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เราไม่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ แต่หากเป็นเรื่อง “ยาก” การใช้ถุงยางอนามัยกับทุกคนและทุกครั้งก็เป็นการป้องกันได้

แล้วถ้าประเมินแล้วว่ามีโอกาสเสี่ยง จะทำอย่างไร

หากเราเคยมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ใช้ถุงยาง เป็นไปได้ว่าเราก็อาจเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งวิธีเดียวที่จะรู้ว่าเราติดเชื้อหรือไม่ก็คือ การตรวจเลือด

ทั้งนี้ ระยะเวลาที่จะไปตรวจ ให้นับจากวันที่เรามีความเสี่ยงครั้งสุดท้ายนาน ๓ เดือน ผลเลือดที่ออกมาจะเป็นการยืนยันตั้งแต่อดีตจนถึงความเสี่ยงครั้งล่าสุดนั้น

แต่ก่อนจะตรวจ...อาจต้องประเมินความพร้อมของตัวเอง ทั้งเรื่อง การจัดการตัวเองหลังรู้ผลเลือดแล้วและเรื่องการเปิดเผยผลเลือดกับคนในครอบครัว

ถ้าประเมินแล้วคิดว่ายังไม่พร้อม...การหาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ เอชไอวี/เอดส์ จะทำให้เรามีข้อมูลในการดูแลตัวเอง และเมื่อถึงจังหวะเวลาที่คิดว่าพร้อมก็ค่อยไปตรวจ

แต่หากประเมินแล้วคิดว่า พร้อม การเดินเข้าสู่ระบบบริการก็จะช่วยให้เราดูแลสุขภาพตัวเองได้ โดยไม่ต้องรอให้เจ็บป่วยหนักเสียก่อน ซึ่งการเข้ามารักษา

เมื่ออาการเจ็บป่วยมากแล้วจะทำให้การรักษาซับซ้อนและใช้เวลามากขึ้น ทำให้เสียเวลาและเสียโอกาสต่างๆ ในชีวิต

กระบวนการตรวจรักษาเป็นอย่างไร?

สิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพไม่ว่าจะเป็นบัตรทอง ประกันสังคม หรือสิทธิข้าราชการ ครอบคลุมการรักษาเอชไอวี/เอดส์ โดยผู้รับบริการไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม ตั้งแต่การตรวจเลือด โดยมีกระบวนการให้คำปรึกษาทั้งก่อนตรวจและหลังตรวจ

หากตรวจแล้ว ผลเลือดออกมาเป็นลบ แปลว่า ย้อนหลังไป ๓ เดือนจนถึงปัจจุบัน เราไม่ได้ติดเชื้อเอชไอวี แต่ไม่ได้แปลว่าจะปลอดภัยตลอดไป ดังนั้นการป้องกันจึงยังเป็นเรื่องสำคัญเพื่อรักษาให้ผลเลือดของเราเป็นลบไปตลอด

ถุงยางอนามัยเป็นหนึ่งในทางเลือกในการป้องกัน ยังมีวิธีอื่นๆ ที่จะช่วยลดโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อได้ (หากไม่สะดวกที่จะใช้ถุงยาง) เช่น การช่วยตัวเอง การสื่อสารกับคู่ การสัมผัสกันภายนอก เพศสัมพันธ์แบบไม่สอดใส่ เป็นต้น

หากผลเลือดเป็นบวก แปลว่าเราติดเชื้อเอชไอวี แต่ไม่ได้แปลว่าชีวิตเราจะจบลงพร้อมกับผลเลือดเพราะ “เอชไอวีควบคุมได้ เอดส์รักษาได้”

โดยปกติ เมื่อเชื้อเอชไอวีเข้าไปในร่างกายจะค่อยๆ ทำลายภูมิคุ้มกันไปเรื่อยๆ โดยจะไม่ทำให้เราป่วยในทันทีหรือเรียกได้ว่ามีภาวะสุขภาพเหมือนเดิม ซึ่งเรียกว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวี และเมื่อภูมิคุ้มกันต่ำลงจนมีโอกาสเป็นโรคติดเชื้อฉวยโอกาสที่รุนแรง จึงเรียกว่า ผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งอัตราเฉลี่ยของผู้ติดเชื้อในประเทศไทยจะใช้เวลา ๗-๑๐ ปีตั้งแต่รับเชื้อ จึงเริ่มป่วยด้วยโรคติดเชื้อฉวยโอกาส

โรคติดเชื้อฉวยโอกาสทุกโรคสามารถรักษาได้ บางโรคสามารถกินยาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดหรือกลับมาเป็นซ้ำ ถ้าเข้าสู่ระบบการรักษาอย่างเหมาะสมตามภาวะสุขภาพ

ส่วนเชื้อเอชไอวี ก็สามารถควบคุมได้ด้วยกรกินยาต้านไวรัส จนภาวะภูมิคุ้มกันกลับมาอยู่ในระดับปกติได้ ทั้งนี้กระบวนการรักษาจะให้บริการตรวจระดับภูมิคุ้มกัน ทาน ทุก ๖ เดือน บริการตรวจวินิจฉัย ป้องกัน รักษาโรคติดเชื้อฉวยโอกาส จ่ายยาต้านไวรัสเมื่ออยู่ในเกณฑ์ที่ต้องได้

เมื่อได้รับยาต้านไวรัสแล้วจะได้รับบริการตรวจภูมิคุ้มกัน (CD๔) เพื่อติดตามผลการรักษาด้วยยาต้านไวรัสทุก ๖ เดือน บริการตรวจไวรัสในกระแสเลือดเมื่อครบ ๖ เดือนหลังเริ่มกินยาต้านไวรัส บริการตรวจหาเชื้อดื้อยา บริการ

ตรวจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ตรวจการทำงานของตับ ความเข้มข้นของเลือด
บริการปรึกษาและแจกถุงยางอนามัยเพื่อการป้องกัน

ส่งท้าย...

การที่เรารู้ผลการติดเชื้อเอชไอวีก่อนที่จะป่วย นับว่าเป็นจังหวะเวลาที่จะ
ช่วยให้เรามีโอกาสตรวจสุขภาพทั่วไปและตรวจเลือดประเมินระดับภูมิคุ้มกัน
เพื่อนำไปสู่การวางแผนเข้ารับการรักษาอย่างต่อเนื่องและเฝ้าระวังระดับ
ภูมิคุ้มกันเพื่อการรักษาตัวเองด้วยยาต้านไวรัสในช่วงเวลาที่เหมาะสม

แต่หากยังกังวล ต้องการปรึกษาปัญหาเอดส์ สามารถโทรศัพท์มาพูดคุยได้ที่
๐๒-๓๗๒๒๒๒๒ ตั้งแต่ ๑๐ โมงเช้าถึงสองทุ่ม ทุกวัน เป็นบริการฟรี ไม่ถามชื่อ

คลินิกนิรนาม โทร ๐-๒๒๕๖-๔๑๐๗-๙ กด ๑ จันทร์-ศุกร์ ตั้งแต่เวลา
๐๘.๐๐-๑๙.๐๐ น.

วันเสาร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐-๑๖.๐๐ น.

หรือจะสอบถามข้อสงสัยเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์บัตรทอง โทร ๑๓๓๐
ตลอด ๒๔ ชั่วโมง และสิทธิประกันสังคม โทร. ๑๕๐๖ ตลอด ๒๔ ชั่วโมงเช่นกัน

หรือ www.aidsaccess.com

www.teenpath.net

www.thinkhiv.com

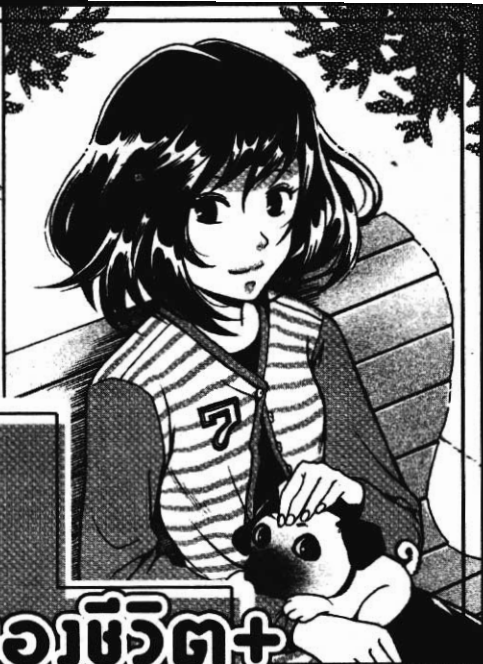
ตรวจเลือดไม่จบที่ลบหรือบวก
แต่คือจุดเริ่มของการดูแลสุขภาพ

ไม่ได้สวมเสื้อหรือ
มี 2 อัน ดูนี้สิสวมป้องกัน
น้ำลายในที่รัก

2-100/0

หนึ่งวันขอชีวิต+

ภาพ: LUNAR*

*ดัดแปลงจากหนังสือในโครงการ หนึ่งมานรุติ 3 staying positive

เรื่องราวชีวิตจริงของวัยรุ่น 4 คนที่
 เกิดเชื้อเอชไอวีตั้งแต่เกิด
 ที่มีชีวิต ความฝัน ความหวัง และ
 อนาคตที่ไม่ต่างจากคนอื่นๆ

พวกเขามุ่งมั่นจะเดินตามฝัน
 และทำมันให้เป็นจริง

โย
 (17 ปี)

วันนี้จึง
 ทำลายสถิติ
 ของเมื่อวาน
 เลยนะเนี่ย

เหลือแอส
 วิ่งกลับบ้าน
 อีกโหลย

โธ๊ะ
 โธ๊ะ

นำตาล
อย่าวิ่งเหียว
นักสิ

ซาฮ่า
(16 ปี)

ฉันจะ
ตามไมท์น
แล้วนะ

มดต
(16 ปี)

สวัสดีค่ะ

เราพ่อหมก
มาส่ง
แล้วค่ะ

๑
मत
(14 ปี)

คุณป้า
คะ

ให้วางไว้
ตอชโพน
ดีคะ

บนโต๊ะ
ตัวนั้น
เลยจ๊ะ

ชอบใจ
จ๋า

คะ

ฮึบไปโพน
แต่เข้าชะ
หูนมด

ชั้นเดียว
หูนมชดตัว
ก่อนนะคะ

วันนี้
มีเขียน
เติมมาช่วย
นะคะ

อ้อ จ้า!
ฮึบชดตัว
ชะ

ชีวิตของพวกเขา
ทั้ง 4 คน
ในแต่ละวัน
ก็ดำเนินไป
ตามปกติ

เพียงแต่ว่า

ออกกำลังกาย
ตอนเช้า
แล้วอาบน้ำ
นี่มันสดชื่น
สิจิง

ฮือ!
โหด
คับ
โย

ตีค่า...
โยเพื่ออาบน้ำ
เสร็จเนี่ย

วันนี้
ไปวิ่ง
มาเทอล
?

คะ!
วันนี้โยวิ่ง
ทำลายสถิติ
ของเมือวาน
ด้วยละ

เก่งมั่งคะ?

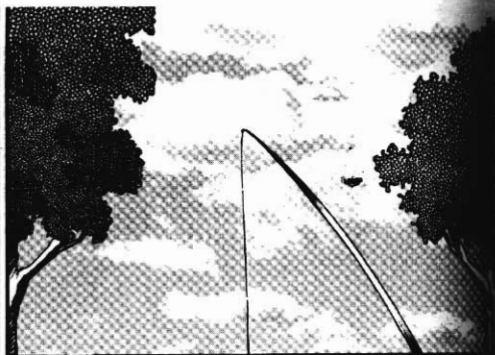
เก่งจ้า...
แล้ว
ว่าแต่

โยกินยา
หรือยังคับ
วันนี้ละ
?

ที่พวกเรา
มีชีวิตอยู่
ได้อย่างปกติ
แบบนี้

ก็เพราะยา
ต้านไวรัสเอชไอวี
นี่แหละ

เขาต้องกินยาทุกวัน
ตลอดเวลา
ไปตลอดชีวิต

มันช่วยควบคุมเชื้อเอชไอวี
ไม่ให้ทำลายภูมิคุ้มกัน
ทำให้พวกเขาแข็งแรง
มีชีวิตได้เหมือนคนทั่วไป

แต่ว่าฉัน
ไม่อยากจะ
กินยา
อีกแล้วล่ะ

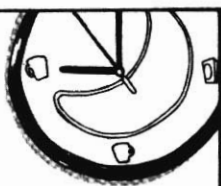
เฮ้อ...

ฉันจึงอยาก
แจจิชง
เลยนะ
น้ำตาล

วัน
คชไม่มี
เชื้องให้
คิดมาก

ซาฮ่า
ซาฮ่า
อยู่ที่ไหน
จ๊ะ
?

คุณจำทานข้าว
ด้วยนะคะ
หนูทาน้ำตาล
ไปเดินเล่นนะ
ซาฮ่า

ไปเดินเล่น
ถึงไหนกัน
นี่มัน ๐ โมง
แล้วนา

กรุณา

แล้วนี่ซาฮ่า
กินยาพรีอียซ์
ละเนี่ย
ตายจริง

ก็
กาบเป็น
คุณครู
สอนพิน
นะ

เป็น
ความฝัน
ของโย
เลยน้า

เฮ้ย
ตกได้อีกตัว
แล้ว

เจ้ชว๊ะ
มอล

มันคืน
จอชช่า
พะ

เดอ
จับใส่
ช้อช
เดย

โอเซ
๑

เฮ้ย
มันจะหลุด
ไปแล้ววว

เมื่อ มอศ
พูดถึง
เรื่องอนาคต

นายมีแผน
จะทำอะไร
หลังจบ
ปวช. วะ

เขียนข่าวขงนต
มาแบบนี้
ก็ตงจะ
เปิดลูที่บาน

อิจดาจอิซา
คนมีแฟน
เนี่ยนาาา

แล้วเก็บเงิน
ไว้แต่ชงาน
กับแฟนวะ

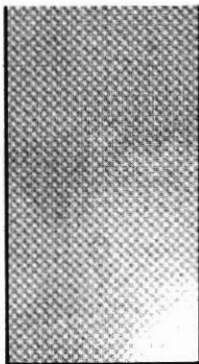
เพื่อนา
และแฟนของตม
ยั้งไม่รู้ว
ตมป่วยเป็นอะไร

ผมได้แต่
ทวิตวา
สักวันหนึ่ง

เมื่อโอกาส
มาถึง

ผมจะบอกให้
พวกเขา

โทษที
พวกนาย
กลับกันไป
ก่อนเลย

ขอลอย
คุยกับเพื่อน
แป็บนึง

ตามสบาย
พวกเราจะ
กลับไป
ทำข้าวเย็นรอ
แล้วกัน

ที่นี่
...

บอกได้หือยัง
ว่ามานั่ง
ทำอะไครคนเดียว
ซาซ่า

...

มอธ
...

นับวัน
ฉันยิ่งรู้สึกอึดอัด
ไม่สบายใจ
เหมือนคน
มีความลับ
คนเดียว

ฉันก็
รู้สึกแบบนั้น
เหมือนกัน
ซาฮ่า

ฉันเอง
ยังไม่ได้บอก
เรื่องนี้กับเพื่อน
และแฟนเลย

ฉันกลัว
นะมอส

ถ้าวันหนึ่ง
ฉันบอก
พวกเขา
ไปแล้ว

ทุกสิ่งทุกอย่าง
จะยิ่ง
เหมือนเติม
เกลือเปล่า

พวกเขา
จะเปิดใจ
ยอมรับ

ในสิ่งที่
พวกเขาเป็น
ได้เหมือนเปล่า

ซาธา
...

นี่
ซาธา

อย่าเพิ่ง
สิ้นหวัง
แบบนี้สิ

มันต้องมีวันที่
พวกเขา
จะเข้าใจ

ว่าพวกเขา
สามารถอยู่
ร่วมกับผู้คน
ในสังคมได้

พวกเขา
เอง

ก็ไม่ได้ต่างจาก
เด็กทั่วไป
เลย

มีความหวัง

มีความฝัน

อยากมีอนาคต
ที่สดใส

ขอขอบคุณ

อีกอย่างนะ
ซาฮ่า ...
เธอเองก็ยังมีคน
ที่เป็นห่วงเธอ
คอยอยู่ที่บ้าน
ไม่ใช่เหรอ

จิจิชิ

!!

คุณย่า

ตายล่ะ
ป่านนี้คุณย่า
เป็นห่วง
แน่แล้ว

นำตาล
มาเหิว
กลับบ้าน
ไปหาคุณย่า
กันดีกว่า

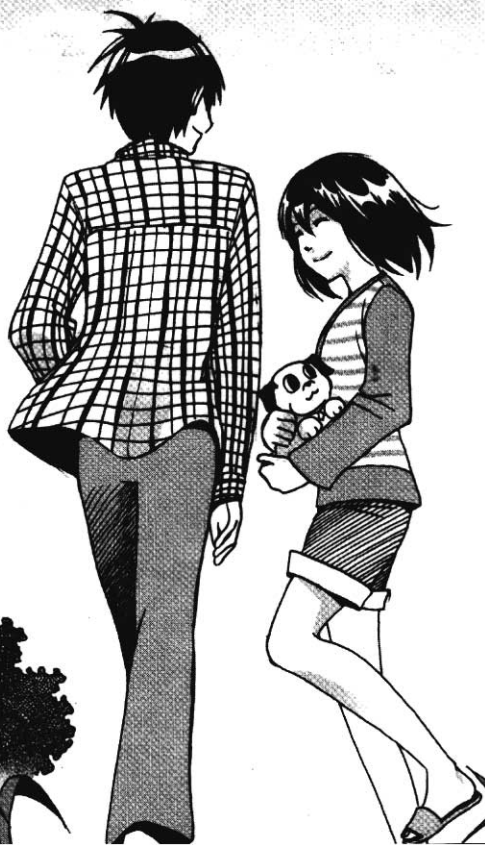

ขอบคุณนะ
มอส

ฉันสบายใจ
ขึ้นนิคหนึ่ง
แล้วล่ะ
กลับกันเถอะ

ถ้าวันพุธนี้
มีคนทีเข้าใจ

พวกเขา
เพิ่มขึ้นมา
สักแค่ 1 คน
ก็คงดีไม่น้อย
เลยนะ

*Fin

เอดส์รักษาได้...ถ้า?

ติม เป็น อสม.หรืออาสาสมัคร
สาธารณสุขของหมู่บ้าน โดยมีหน้าที่
ให้ความรู้เรื่องเอดส์แก่ชาวบ้าน ทุก
ครั้งที่ต้องลงชุมชน ติมมักมีคำพูดที่
ท่องได้เป็นนกแก้วนกขุนทองว่า "เอดส์
ติดต่อได้ ๓ ทาง คือ ทางเพศสัมพันธ์
ทางการใช้เข็มฉีดยา และจากแม่สู่ลูก"
อ้อ...อีกวรรคของที่ต้องท่องได้คือ "ใช้
ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์
ช่วยป้องกันเอดส์"

บางครั้ง ติมก็อึดอัดเหมือนกันเวลา
ตอบคำถามเรื่องเอดส์ของชาวบ้านไม่
ได้ ยิ่งถ้าเป็นคำถามที่นอกเหนือไปจาก
ที่ "ท่องได้" แล้ว ติมก็ได้แต่ดำน้ำจน
หายใจหายคอไม่ออก อย่างคราวก่อน
ไอ้อาจ ลูกชายพริ้ง ถามว่า "น้ำดื่มๆ
จูบปากกันเนี่ยติดเอดส์ไหม พอดีวันที่
จูบกันมีแผลร้อนในเสียด้วย"

คำถามนี้เล่นเอาติม เอ่อ อ่า เอ่อ
อ่า ไปหลายนาทีก่อนจะดำน้ำตอบไป
ว่า ก็น่าจะเสี่ยงเพราะมีแผล...เอ๊ย น่า
จะไม่เสี่ยงเพราะในปากมีน้ำลาย ใน
น้ำลายไม่มีเชื้อเอชไอวีนี่นะ เจ้าอาจถึง
กับเกาหัวแตกด้วยความงงว่า ตกลง
เสี่ยงหรือไม่เสี่ยงกันแน่?

กว่าจะทำความเข้าใจเรื่องแผล ว่า
ต้องเป็นแผลเปิด แผลสด ถึงจะเป็น
ช่องทางการติดเชื้อได้ แล้วก็กันไป
ได้ยากกว่าคนเราจะติดเชื้อเอชไอวี
จากช่องทางที่เป็นแผล ติมก็ยังต้องใช้
เวลานานโข

แล้ววันนี้หมอกี้ให้ติมมาอบรมเพิ่ม
เติมเรื่องการรักษาเอดส์อีก อ้าว...เอดส์
นี่มันรักษาได้ตั้งแต่เมื่อไหร่กัน เคย
ได้ยินแต่เอดส์เป็นแล้วตายนี่

“ต้องแยกให้ออกก่อนนะครับ ระหว่างเอชไอวีกับเอดส์ เอชไอวีเป็นเชื้อไวรัสที่เมื่อเข้าไปในร่างกายแล้วจะค่อยๆ ทำลายภูมิคุ้มกันในร่างกาย ขณะนี้เราจะยังไม่ป่วย จึงเรียกว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวี เมื่อภูมิคุ้มกันเหลือน้อยจนไม่สามารถกดเชื้อโรคได้ เมื่อนั้นร่างกายของเราก็จะเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อฉวยโอกาส ต้องไปหาหมอเพื่อรักษา ขณะนี้เราเรียกว่า ผู้ป่วยเอดส์” เจ้าหน้าที่ที่มาอบรมวันนี้เริ่มร่ายยาว ตีบ่นเบาๆ ว่า แล้วยจะแยกไปทำไมกันวะ ก็เป็นเอดส์เหมือนกัน

“ทำไมเราถึงต้องแยกระหว่างผู้ติดเชื้อกับผู้ป่วยเอดส์?” ราวกับอ่านปากตี๋ได้ เจ้าหน้าที่คนหนึ่งถามขึ้นในวง แต่ปรากฏว่า ไม่มีสัญญาณตอบรับจากหมายเลขที่ท่านเรียก

เจ้าหน้าที่จึงวาดกราฟระดับภูมิคุ้มกันในร่างกายที่สัมพันธ์กับอาการเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากเอชไอวีให้ดู

“ก็เพราะว่า... โรคพวกนี้”
เจ้าหน้าที่วงกลมสีแดงชื่อโรคต่างๆ

เช่น วัณโรคหนองปอด ปอดอักเสบพีซีพี และเชื้อราในเยื่อหุ้มสมอง “รักษาให้หายได้ครับ ขออ้อว่าทุกโรครักษาให้หายได้ พอหายแล้ว เพื่อไม่ให้ภูมิคุ้มกันเราถูกเอชไอวีทำลายอีก ก็ต้องใช้ยาต้านไวรัสควบคุม”

“แห่มๆ เรื่องพวกนี้ อสม.อย่างเรา รู้อยู่แล้ว ยังพาชาวบ้านไปรับยาλεύยอ” อสม. คนหนึ่งพูดขึ้น ตี๋ก็เห็นด้วย เรื่องยาต้านไวรัสเนี่ย พวกเรารู้กันอยู่แล้ว “มันคือยาอีตอายุ่นั่นแหละ ไม่อย่างนั้นก็ตายกันไปนานแล้ว”

“เหมือนเบาหวานกับโรคหัวใจใช้ไหมครับที่ต้องกินยาคุมไว้ตลอด”

เจอย้อนถามเข้าอย่างนี้ ตี๋และพรรคพวกก็ไม่รู้จะตอบว่ายังไงเหมือนกัน จริงๆ แล้วการกินยาต้านไวรัสเนี่ยก็เหมือนกับการกินยาควบคุมระดับน้ำตาลในคนที่เบาหวานแต่..ไม่รู้สิ ความรู้สึกมันแปลกๆ คนเป็นเบาหวานกับคนเป็นเอดส์มันไม่เหมือนกันหรอกมั้ง ยังไงๆ คนเป็นเอดส์ก็ต้องตาย แต่คิดไปคิดมาอีกที คนเป็นเบาหวานก็ต้องตายเหมือนกันนี่หว่า

“นี่คือสิ่งที่พวกเราอยากจะมา
ชวนพี่ๆ คุณในวันนี้” เจ้าหน้าที่ที่มา
อบรมเริ่มยิงหมัดตรง “ถ้าเราบอกผู้ติด
เชื่อว่ายาต้านไวรัสเป็นยาฮีคอายุ คิดว่า
เขาจะรู้สึกอย่างไรครับ”

“ก็คงอยู่ไปวันๆ แบบว่ารักษาไม่ได้
แค่ทำให้ตายช้าลงเท่านั้น แต่ยังไงก็
ตาย” อสม.คนหนึ่งตอบโดยไม่ต้องคิด

“แต่ถ้าบอกว่า เอดส์รักษาได้ คิด
ว่าความรู้สึกของคนฟังจะเปลี่ยนไป
ไหมครับ”

คราวนี้ นิ่งแอ้ว เพื่อนของติมที่
เป็น อสม.ฝ่ายงานเอดส์ด้วยกันเถียง
ขึ้นทันที

“จะไปบอกคนแบบนี้ได้ยังไงกัน
บอกว่ารักษาได้ วิจารณ์ในหมู่บ้านเรามัน
จะได้ใจ ไม่กลัวเอดส์กันแล้ว นี่ขนาด
เดือนมันเรื่องถุงยางอยู่บ่อยๆ หมู่บ้าน
เรายังมีคนติดเชื่ออยู่เลย”

พูดจบก็มีหลายคนพยักหน้าอย่าง
เห็นด้วย ติมก็คล้อยตามเพื่อนอยู่
เหมือนกัน ยังมี อสม.อีกหลายคน
ถกเถียงเกี่ยวกับประเด็นนี้ ทั้งเห็นด้วย

และไม่เห็นด้วย บทสรุปของการอบรม
ครั้งนี้คือความหนักใจของติมที่ไม่รู้จะ
เอาเรื่อง “เอดส์รักษาได้” ไปขยายต่อ
หรือเก็บไว้ดี

“ผมคิดว่ามันมี ๒ มุม มุมหนึ่งก็
อย่างที่พี่ๆ ว่า ว่าหากพูดเรื่องเอดส์
รักษาได้ออกไปจะทำให้คนไม่ป้องกัน
กับอีกมุมหนึ่งคือ ถ้าพูดออกไปแล้ว
ทำให้คนที่กำลังสิ้นหวังมีหนทางที่จะ
รักษาตัวเอง เห็นทางออกของชีวิตหลัง
ติดเชื่อแล้วว่าจะอยู่ต่ออย่างไร ก็เป็น
เรื่องที่พี่ๆ ต้องชั่งน้ำหนักกัน” เจ้าหน้าที่
อบรมพูดซ้ำๆ ชัดถ้อยชัดคำ ก่อนย้ำ
ว่า “แต่อย่างหนึ่งที่ต้องบอกเป็นข้อมูล
คือ...การรณรงค์ให้คนกลัวเอดส์ไม่ได้
ทำให้จำนวนผู้ติดเชื่อลดลง และยังมี
ตัวเลขผู้ติดเชื่อ เพราะรู้ว่าเอดส์รักษา
ได้แล้วไม่ป้องกัน แต่มีตัวเลขขึ้นขึ้นว่า
ผู้ติดเชื่อเข้ามารักษาตัวมากขึ้นเมื่อรู้ว่า
เอดส์รักษาได้”

ยากจริงว๊าย! ติมบ่นในใจ ขณะ
เลียวมอเตอร์ไซด์เข้าบ้าน เสียงเพลง

จากวิทยุตั้งกระเทียม ท่าทางวันนี้ไอ้
ต้อง...ลูกชายเทวดาของเธอจะกลับ
บ้านเร็ว

“ไปไหนมาละแม่ ทิวข้าวไม่มี
กับข้าวอะไรกินเลย”

“ไอ้...ไซในตู้เย็นก็เจียวเอาข้างลิ
ไว้อยู่ ก็ต้องมีธุระของกูบ้าง จะให้อยู่กับ
บ้านทุกวันได้ยังไง” ตีมโวยวาย ก่อนวาง
กระเป๋าลงกับพื้น เจ้าต้องตรงเข้ามาถือ
หากล่องเป่าตั้งค์

“จั้นขอสักร้อยเอาไปซื้อกับข้าวนะ
แม่” มันว่า ก่อนล้วงกระเป๋าผ้าของ
แม่ ยังไม่ทันเจอกระเป๋าตังค์ก็เจอ
เอกสารบางอย่าง “อะไรเนี่ย...เอ็ดส์
รักษาได้...ว้าว...อย่างนี้ก็คือสิ รักษาได้
แล้ว ไม่ต้องกลัวเอ็ดส์แล้ว ถุงยางที่แม่
เอามาแจกก็ไม่ต้องใช้แล้วสิ”

“ชะ...ไอ้ตี เดี่ยวกูเฟ้นกบาล อ่าน
แค่นี้แล้วทักท้วงว่ารักษาได้ รุ้หรือเปล่า
ว่ารักษาได้ยังไง มันต้องกินยาไปตลอด
ชีวิตนะไว้อยู่ มึงชอบหรือกินยาทุกวัน
ต้องกินตรงเวลาจะได้คุมเชื้อไวรัสไว้
ต้องไปหาหมอตรวจฉันทราบจี้”

“อ้าว...ก็เห็นเขียนว่าเอ็ดส์รักษา
ได้” มันเถียง

“ก็รักษาได้จริงๆ โรคทุกโรคจาก
ภาวะป่วยเอ็ดส์รักษาได้หมดแหละ
แต่ต้องกินยาต้านไวรัสควบคุมไม่ให้
จำนวนเชื้อเอชไอวีมันเพิ่มขึ้น ภูมิคุ้มกัน
ในร่างกายเราจะได้ไม่ถูกทำลายจะได้
ต่อสู้กับเชื้อโรคได้ เราจะได้ไม่เจ็บป่วย
อีก” ตีมพยายามอธิบาย แต่เจ้าลูกชาย
ส่ายหัว

“ยากชะมัด ไม่เข้าใจ เอาเป็นว่า
ฉันเอาเงินแม่ไปร้อยนึงนะ จะไปตลาด
ของบุญแจ่มมอเตอร์ไซค์ด้วยนะแม่ คินนี่
กลับดึกหน่อย จะไปตลาดเปิดท้ายที่
ข้างในเมือง”

ลูกชายลงบันไดไปแล้วพร้อมกับ
เสียงสตาร์ทมอเตอร์ไซค์ดังตามมา ตีม
ถอนหายใจ ท่าทางจะไม่ได้เรื่องเสีย
กระมัง วัตจากลูกชายเธอก็ได้ พอรู้
ว่าเอ็ดส์รักษาได้ปั๊บ ไม่ทันฟังอะไร ก็
เข้าใจไปแล้วว่า ต่อไปนี้ไม่ต้องกลัว
เอ็ดส์ สงสัยที่นิ่งแอ้วพูดจะจริง ลองพูด
ว่าเอ็ดส์รักษาได้ออกไป คนในหมู่บ้านก็
ไม่กลัวเอ็ดส์กันแล้ว ต่อไปทั้งหมู่บ้านก็

คงจะมีแต่คนเป็นเอดส์กันเต็มไปหมด

ติมไม่รู้ว่าในหมู่บ้านที่เธออาศัย
อยู่มีผู้ติดเชื้อเท่าไร ถ้าเขาป่วยจริงก็
คงไม่มารักษาหรือรับยาที่โรงพยาบาล
ใกล้บ้าน ก็ดูอย่างคนที่มารักษา
ที่โรงพยาบาลประจำอำเภอของเธอ ก็
ล้วนแล้วแต่เป็นคนอำเภออื่น บางราย
มาจากจังหวัดอื่นด้วยซ้ำ แต่ถึงอย่างไร
ติมก็ยังได้ยินเสียงลือเสียงเล่าอ้างว่ามี
หลายคนในหมู่บ้านที่น่าจะติดเชื้อ แต่
ยังไม่ป่วยมากถึงขนาดต้องไปรักษา

“ติมไว้อยู่... อยู่หรือเปล่า” เสียง
แอว์เรียกอยู่หลังบ้าน คงไม่กล้าเข้า
มาเพราะไอ้ต่างเท่าเสียงดัง ปกติถ้า
คุ้นหน้าคุ้นตากันสองสามครั้ง มันจะ
จำได้และไม่เท่า แต่ก็บ่นแอว์ไม่รู้เป็น
ยังไง เจอหน้าที่ไรเป็นต้องเท่า ถ้ามยัง
ทำท่าจะกัดเสียด้วย

“อยู่... มีอะไร” ติมเดินไปหลังบ้าน
แอว์ยังไม่ลงจากมอเตอร์ไซด์ แม้ว่าจะ
ดับเครื่องแล้ว ท่าทางแอว์รีบร้อน

“เออ ช้าจะมานัดเอ็งเรื่องไป
ช่วยงานหมอรุ่งนภาพรุ่งนี้ เจอกันที่
โรงพยาบาลตอนแปดโมงเช้าเลยก็แล้ว

กัน ไม่มารับนะ เอ็งก็ให้ผัวเอ็งไปส่งแล้ว
กัน ช้าต้องไปธุระที่อื่นก่อน”

“เออ ได้” ติมรับคำ พรุ่งนี้เป็น
วันรับยาของผู้ติดเชื้อ เธอและแอว์
มีหน้าที่ตรวจประวัติคนไข้ และซักถาม
เรื่องการกินยาว่ากินตรงเวลากันหรือ
เปล่า แรกๆ ติมก็ไม่อยากทำงานนี้ แต่
หมอรุ่งนภาใจดี เอาใจใส่งานมากกว่า
หมอฝ่ายอื่นๆ เธอกับแอว์เลยสบายใจ
ที่จะทำงานกับหมอรุ่งนภา

รุ่งขึ้น ติมไปถึงโรงพยาบาลตั้งแต่
เจ็ดโมงเช้า คิดว่าตัวเองมาเช้าแล้ว
แต่คนที่มารีบยามาถึงก่อนเธอเสียอีก
พวกเขา นั่งรวมกลุ่มกันอยู่ที่โต๊ะม้า
หินใต้ต้นทางนกงูหน้าโรงพยาบาล
พอเห็นเธอก็ยกมือไหว้ทักทาย ติมจึง
เข้าไปนั่งคุยด้วย

“มากันแต่เช้าเลย” ติมทัก “ตื่นกัน
ตั้งแต่กี่โมงเนี่ย”

“ต้องมาแต่เช้าจ๊ะ รถเที่ยวแรกออก
ตอนตีห้า ถ้ามารถเที่ยวสองตอนเจ็ด
โมงจะมารีบยาไม่ทัน” ลำตวน ผู้รับยา
คนหนึ่งตอบก่อนยิ้มซื่อๆ ติมอดคิดไม่
ได้ว่า บุคลิกท่าทางแบบนี้ไม่น่าเลยที่

จะติดเชื่อ ผู้หญิงที่มีบุคลิกซึ่กแล้วอย่าง
ลำตวนนะหรือจะไม่กลัวเอดส์

“เหมือนกัน บ้านผมอยู่ไกลกว่า
ลำตวนอีก นีต้องตื่นตั้งแต่ตีสี่” วันชัย ซึ่ง
เคยมีประวัติว่าทำงานด้านสาธารณสุข
มาก่อนแต่ก็ยังติดเชื่อ พูดขึ้นบ้าง “แต่
ทำไม่ได้ ยาคือชีวิตของเรา”

“เคยคิดมาก่อนไหมว่าต้องกิน
ยาไปตลอดชีวิตแบบนี้” ตีมพยายาม
หลีกเลี่ยงคำถามที่จีใจดำ ว่า เคยคิด
มาก่อนไหมว่าตัวเองจะติดเชื่อ หรือ
คำถามประเภทว่า ติดเชื่อมาได้ยังไง
ไ้...คนเราคงไม่ได้ใส่รองเท้าคู่เดียวกัน
แล้วติดเชื่อมาหรอก

“ไม่เคยคิด ไม่อยากกิน” ลำตวน
ว่า “ไม่เคยคิดด้วยซ้ำว่าตัวเองจะมา
เป็นแบบนี้ เราก็ว่าเราระวังตัวทุกอย่าง
ระวังเรื่องเข็มฉีดยาเวลาไปโรงพยาบาล
ระวังเรื่องกรรไกรตัดผมที่ร้านเสริมสวย
แต่ลืมคิดไป ไม่เคยระวังผิวหนังตัวเอง”

“เหมือนผมละ...มีความรู้ท่วมหัว
เลย รู้ด้วยว่าควรใช้ถุงยางเพื่อป้องกัน
เวลาไปนอนกับผู้หญิงคนอื่นเลยใช้ถุง
ยางทุกครั้ง แต่กับแฟนตัวเองกลับไม่

เคยใช้ถุงยาง” วันชัยเล่าบ้าง “เราก็
เห็นหน้าตาทำทางดี ไม่น่าจะมีเชื่อ เรา
ก็ประเมินพลาดเอง”

“ไม่เคยคิดว่าจะมาเป็นโรคที่ตัวเอง
กลัวที่สุด ระวังที่สุด” ลำตวนพูดด้วยน้ำ
เสียงซื่อๆ อีก ตีมรู้สึกว่บรรยากาศรอบ
ตัวเงียบขึ้นมาทันที ทั้งที่โรงพยาบาล
เริ่มมีผู้คนเข้ามาใช้บริการมากขึ้นเมื่อ
ใกล้ถึงเวลาทำการปกติ แอ้วก็เป็นอีก
คนที่เพิ่งมาถึง พอเห็นเพื่อน ตีมเลย
ขอตัวจากวงสนทนาไปช่วยแอ้วเตรียม
เอกสารก่อนที่หมอรุ่นภาจะมาถึง แต่
ในใจก็ยังคงคิดแต่เรื่องที่ได้คุยกับลำตวน
และวันชัย

“แอ้ว...” ตีมเรียกขณะช่วยกันจัด
ของ “เรื่องที่เจ้าหน้าที่เขามาอบรม เรื่อง
เอดส์รักษาได้นะ เอ็งจะทำยังไง”

“ทำยังไง? หมายถึงอะไรวะ”

“หมายถึงว่า เอ็งจะเอาไปขยายต่อ
หรือเปล่า”

“ไม่เด็ดขาด” แอ้วยืนยันหนักแน่น
“เอ็งไม่กลัวหรือว่า พูดออกไปแล้วคน
จะไม่กลัวเอดส์ เดี่ยวก็จะไปติดเชื่อกัน

เต็มไปหมด”

“แต่คนที่กลัวเอคส์ก็ยังคงติดเชื่อนะ”
ติมเถียงตามที่ได้คุยกับลำดวงและ
วันชัยมา “กลัว กลัว กลัว ก็ยังคงติด เพราะ
ไฮ้เรื่องที่กลัว กับเรื่องประเมินความ
เสี่ยงของตัวเองได้ มันคนละเรื่องกัน”

“เออ...เอ็งอยากพูดก็พูดไป ถ้ามีคน
ติดเชื่อเพราะคำพูดว่าเอคส์รักษาได้นะ
เอ็งต้องรับผิดชอบ” แอ้วว่า แล้วก็เดิน
ไปจัดเอกสารอีกมุมหนึ่งของห้อง ติม
เลยทำงานของตัวเองไปเงียบๆ

วันนี้มีคนมารับยารายใหม่ หมอ
รุ่งนภาบอกไว้อย่างนั้น ติมมองออกไป
นอกหน้าต่าง เห็นชายหน้าตาไม่
คุ้น อาจจะเป็นผู้รับยารายใหม่อย่างที่
หมอบอก

เขาดูไม่แข็งแรง ผอม ผิวหนังมี
ร่องรอยตุ่มพีพีอี และยังมีคอกแค้น
เขาปลีกตัวนั่งอยู่คนเดียวที่ม้านั่งยาว
ด้านหน้าห้องรับยา

“มารอหมอรุ่งนภาหรือเปล่า” ติม
ถาม ชายคนดังกล่าวพยักหน้า ติม
ไม่ยากเชื่อเลยว่า ในยุคที่การรักษา

ก้าวหน้าไปมากขนาดที่ว่ามียาต้าน
ไวรัสควบคุมเชื้อเอชไอวีและทุกโรคที่
เป็นอาการเจ็บป่วยก็รักษาให้หายได้
ชายคนนี้จะยังปล่อยให้ตัวเองมีร่างกาย
ทรุดโทรมได้ถึงเพียงนี้

“เพิ่งมาหาหมอมะ” ติมถามอีก
เขาก็พยักหน้าอีก เธอเลยนั่งลงคุย
ด้วย “ฉันเป็นผู้ช่วยหมอรุ่งนภาอยู่ที่นี่
วันนี้หมอบอกเหมือนกันว่าจะมีคนใหม่
มารับยา”

“เพิ่งออกจากโรงพยาบาลได้สอง
เดือน” เขาเริ่มต้นบทสนทนา เมื่อเห็น
ว่า ติมเป็นเจ้าของหน้าที่ของโรงพยาบาลที่
ทำงานเกี่ยวกับเรื่องของเขาโดยเฉพาะ
“นอนติดเตียงตั้งนานกว่าจะกลับบ้านได้
คิดว่าไม่รอดเหมือนกัน ญาติก็เตรียม
จองวัดแล้ว”

“ไอ้...ไม่ตายหรอก มาหาหมอ
หมอเขารักษาได้” ติมพูดตามที่เห็นมา
ตลอดจากการทำงาน แต่ชายคนนี้ก็
ขัดขึ้นมาทันที

“ก็ไม่มีใครบอกว่ารักษาได้!” น้ำ
เสียงเขาเหมือนโกรธขึ้นมา แต่แป๊บ
เดียวก็เปลี่ยนเป็นปกติ “ถ้าผมรู้ ว่า

มันรักษาได้ ผมจะไม่ปล่อยให้ตัวเอง
นอนป่วยอยู่ตั้งนานหรอก ใครกันจะ
อยากตาย”

ติมอึ้งเป็นรอบที่สองของเขานี้ รู้สึก
เหมือนถูกตีแสบหน้า สิ่งที่เขาเคยเชื่อ
เคยรู้มา กลับตาลปัตรไปหมดเมื่อได้
คุยกับ “เจ้าของเรื่อง” จริงๆ

คำพูดของเจ้าหน้าที่ที่มาอบรมให้
เธอเมื่อวานปรากฏชัดขึ้นอีก เป็นการ
ปรากฏชัดแบบที่ติมไม่รู้จะหาเหตุผล
อะไรมาขัดแย้ง

“ผมคิดว่ามันมี ๒ มุม มุมหนึ่งก็
อย่างที่พี่ๆ ว่า ว่าหากพูดเรื่องเอดส์
รักษาได้ออกไปจะทำให้คนไม่ป้องกัน

กับอีกมุมหนึ่งคือ ถ้าพูดออกไปแล้ว
ทำให้คนที่กำลังสิ้นหวังมีหนทางที่จะ
รักษาตัวเอง เห็นทางออกของชีวิต
หลังติดเชื่อแล้วว่าจะอยู่ต่ออย่างไร ก็
เป็นเรื่องที่พี่ๆ ต้องชั่งน้ำหนักกัน แต่
อย่างหนึ่งที่ต้องบอกเป็นข้อมูลคือ...
การรณรงค์ให้คนกลัวเอดส์ไม่ได้ทำให้
จำนวนผู้ติดเชื้อลดลง และยังมีตัวเลข
ผู้ติดเชื้อ เพราะรู้ว่าเอดส์รักษาได้แล้ว
ไม่ป้องกัน แต่มีตัวเลขขึ้นฮันว่าผู้ติด
เชื่อเข้ามารักษาตัวมากขึ้นเมื่อรู้ว่าเอดส์
รักษาได้”

เพราะลำตวน วันชัย และชายที่
สนทนากับเธออยู่ตอนนี้ เป็นข้อพิสูจน์
คำพูดดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

คิด กันไว้

เอชไอวี ป้องกันได้

เอื้อเพื่อการรณรงค์ในเล่ม

- มุลนิธิเข้าถึงเอดส์
- องค์การแพช

เอชไอวี ป้องกันได้

ห้องสมุด ๓๐๓ ปี เชม พรังพวงแก้ว

00003359

